

UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA

Program duszpasterski
Kościoła katolickiego w Polsce
na rok 2023/2024

ZESZYT
LITURGICZNY

**Program duszpasterski
Kościoła w Polsce
na rok 2023/2024**

Uczestniczę we wspólnocie Kościoła

Program duszpasterski
Kościoła katolickiego w Polsce
na rok 2023/2024

Zeszyt liturgiczny

Komisja Duszpasterstwa
Konferencji Episkopatu Polski

Opole 2023

Redaktorzy Programu duszpasterskiego
Kościoła katolickiego w Polsce na rok 2023/2024

„Uczestniczę we wspólnocie Kościoła”:

bp Waldemar Musioł

ks. Paweł Chyla

ks. Roman Chromy

ks. Krystian Piechaczek

Korekta:

Józef Chudalla

Redakcja techniczna, skład, projekt okładki:

Przemysław Biliczak – Wydawnictwo Studio IMPRESO

ISBN zeszytu: 978-83-7342-830-0

ISBN kolekcji: 978-83-7342-831-7

Wydawca:

Komisja Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski

Druk:

Wydawnictwo i Drukarnia Świętego Krzyża w Opolu

SPIS TREŚCI

Ks. Krystian Piechaczek Wprowadzenie	7
Ks. Robert Bielawski Czuwanie modlitewne przed Pasterką	9
Ks. Łukasz Gąsiorowski Nabożeństwo przy żłóbku	13
Ks. Paweł Til Nabożeństwo na Niedzielę Chrztu Pańskiego	17
Ks. Łukasz Dziura Niedziela Słowa Bożego. 3. niedziela zwykła (21 stycznia 2024 r.) ...	24
Ks. Grzegorz Śmieciński Nabożeństwo eucharystyczne z okazji Dnia Życia Konsekrowanego – 2 lutego 2024 r.	29
Ks. Adam Zieliński Czuwanie modlitewno-adoracyjne przy Ciemnicy	34
Ks. Łukasz Płaszewski Wigilia przed Zesłaniem Ducha Świętego	38
Ks. Paweł Chyla Nabożeństwo dziękczynne na niedzielę po święceniach kapłańskich w diecezji	46
Ks. Marcin Sadowski Komentarze do czterech ołtarzy na uroczystość Bożego Ciała 2024 r.	51
Ks. Krzysztof Ora Nabożeństwo Słowa Bożego z błogostawieństwem kandydatów do pełnienia funkcji lektora	55

Ks. Piotr Hoffmann, ks. Andrzej Wołpiuk W drodze z bł. Carlem Acutisem. Nabożeństwo po bierzmowaniu i ŚDM w Lizbonie w 2023 r.	62
Ks. Andrzej Nackowski Nabożeństwo dziękczynne za grupy liturgiczno-formacyjne w parafii	75
Ks. Łukasz Stawarz W miłości służmy bliźniemu. Nabożeństwo dziękczynno-błagalne w intencji parafialnego zespołu Caritas	82

WPROWADZENIE

Ks. Krystian Piechaczek

Gliwice

Jednym z istotnych elementów urzeczywistniania Kościoła jest liturgia, która ma swój początek w planie Boga Ojca, kieruje nas w stronę paschalnej tajemnicy Chrystusa, włączając nas tym samym do grona uczestników zbawienia. Liturgia jest wspólnym działaniem Chrystusa oraz zgromadzonych na niej wiernych. Bóg obecny w liturgii pod osłoną znaków zbawia i uświęca ludzi; natomiast człowiek przyjmuje wspomniane znaki z wiarą, udziela odpowiedzi na Boże działanie oraz ofiarowuje Bogu samego siebie, przyjmując w ten sposób postawę Chrystusa.

Nowy program duszpasterski akcentuje uczestnictwo we wspólnocie Kościoła, którego ślady odnajdujemy w wielu miejscach liturgii. Sobór Watykański II uczy nas, że „podołało się jednak Bogu uświęcić i zbawiać ludzi nie pojedynczo, z wykluczeniem wszelkiej wzajemnej między nimi więzi, lecz uczynić z nich lud, który by Go poznawał w prawdzie i zbożnie Mu służył”¹. Ten sam dokument podaje również właściwy powód, dla którego udział każdego wierzącego w budowaniu Kościoła jest czymś nieodzownym: „Bóg powołał zgromadzenie tych, co z wiarą spoglądają na Jezusa, sprawcę zbawienia i źródło pokoju oraz jedności, i ustanowił Kościołem, aby ten Kościół był dla wszystkich razem i dla każdego z osobna widzialnym sakramentem owej zbawczej jedności”². O randze tego postulatów może świadczyć fakt obdarowania wiernych przez Ducha Świętego, które ma ścisły związek z urzeczywistnieniem owej jedności. Duchowe dary uzdalniają wiernych do podejmowania rozmaitych dzieł lub funkcji, mających na celu odnowę oraz dalszą pożyteczną rozbudowę Kościoła³.

¹ Sobór Watykański II: *Konstytucja dogmatyczna o Kościele*, nr 9.

² *Tamże*, nr 9.

³ Por. *Tamże*, nr 12.

Proponowany kolejny raz zeszyt liturgiczny pt.: *Uczestniczę we wspólnocie Kościoła* na rok 2023/2024 dotyka tych rzeczywistości na wiele różnych sposobów, ukazując rozmaite sytuacje duszpasterskie, w których naszym wiernym możemy głębiej uświadomić potrzebę uczestniczenia we wspólnocie Kościoła oraz konsekwencje tego stanu rzeczy. Wspomniane sytuacje duszpasterskie zostały rozłożone w miarę równomiernie na cały rok liturgiczny, aby w ten sposób wydobywać na światło dzienne różne aspekty budowanej bądź odnawianej wspólnoty Kościoła. Zachęcam gorąco do zapoznania się z proponowaną ofertą nabożeństw liturgicznych oraz do wykorzystania ich w odpowiednim czasie. W imieniu Sekretariatu Komisji Duszpasterskiej KEP pragnę również serdecznie podziękować wszystkim Autorom konspektów nabożeństw, które znalazły się w niniejszym opracowaniu.

Czuwanie modlitewne przed Pasterką

Ks. Robert Bielawski

Legnica

1. Wprowadzenie

Celebrans (C): Ostatnie godziny adwentowego czuwania przybliżają nas coraz mocniej do wypełnienia się Bożej tajemnicy. Maryja staje się dla nas patronką tego czasu. Jej wiara i zgoda zmieniają dzieje ludzkości. Maryja teraz razem z nami czeka na narodziny Syna i wie, że to właśnie On jest wyczekiwany Odkupicielem człowieka.

Pieśń: „Oto Pan Bóg przyjdzie”

2. Modlitwa powszechna

C: Boże Ojczy, oczekujemy nadejścia Jezusa, naszego Zbawiciela. Tak jak Izraelici wołali do Ciebie, prosząc o Wybawcę, tak i my chcemy modlić teraz o Twoje przybycie, dlatego wołamy: Przyjdź, Panie Jezu.

Wierni (W): Przyjdź, Panie Jezu.

– Przyjdź, Panie Jezu, do każdego serca, które w tym momencie Ciebie oczekuje i do Ciebie woła – Przyjdź, Panie Jezu.

W: Przyjdź, Panie Jezu.

– Przyjdź, Panie Jezu, do wszystkich samotnych i opuszczonych – Przyjdź, Panie Jezu.

W: Przyjdź, Panie Jezu.

– Przyjdź, Panie Jezu, do wszystkich, którzy się boją i są odrzuceni – Przyjdź, Panie Jezu.

W: Przyjdź, Panie Jezu.

– Przyjdź, Panie Jezu, do wszystkich ludzi, o których się nikt nie troszczy – Przyjdź, Panie Jezu.

W: Przyjdź, Panie Jezu.

- Przyjdź, Panie Jezu, do naszej rodziny parafialnej, abyśmy żyli w pokoju, jedności i radości – Przyjdź, Panie Jezu.

W: Przyjdź, Panie Jezu.

Pieśń: „Archanioł Boży Gabriel”

C: Zanim w kołędach podczas Mszy Świętej pasterskiej wyrazimy radość z narodzin Jezusa Chrystusa, posłuchajmy, jak wyglądało oczekiwanie ludzkości na Jego przyjście:

3. Wprowadzenie do I czytania

C: Bunt w raju to bunt stworzenia wobec Stwórcy. Człowiek popada w sidła grzechu. A pomimo tego w tej niezwyklej ciemności jaśniej światło Bożego słowa, które zapowiada potomstw niewiasty miażdżące głowę szatana... Bóg nigdy nie zostawia człowieka samego, lecz daje nadzieję, daje Jutrzenkę Nadziei.

Czytanie: Rdz 3,14-19

4. Wprowadzenia do II czytania

C: Naród Wybrany ukazuje swoją postawą to, co dzieję się we wnętrzu współczesnego człowieka: wiarę i niewierność, opiekę Boga i bunt człowieka. Król Achaz większą nadzieję pokładał w drugim człowieku i jego możliwościach niż w Opatrzność Bożą. Nawet wtedy Bóg po raz kolejny przychodzi z obietnicą.

Czytanie: Iz 7,10-16

5. Wprowadzenie do III czytania

C: W Ewangelii św. Mateusza spełnia się prorocstwo Izajasza. To, co było od wieków zapowiadane przez proroków, właśnie się dokonało. Maryja porodzi Syna, któremu nada imię Jezus.

Czytanie: Mt 1,18-25

6. Wprowadzenie do IV czytania

C: Św. Paweł napisał o pełni czasu. Czy jest pełnia czasu dla Maryi? To pełnia wiary – pełna zgoda na wolę Bożą.

Czytanie: Ga 4,4-7

Pieśń: „Magnificat”

Modlitwa: Lambert Noben - „Orędzie z groty betlejemskiej”

Narodziłem się nagi, mówi Bóg, abyś ty potrafił wyrzekać się samego siebie.

Narodziłem się ubogi, abyś ty mógł uznać mnie za jedyne bogactwo.

Narodziłem się w stajni, abyś ty nauczył się uświęcać każde miejsce.

Narodziłem się bezsilny, abyś ty nigdy się mnie nie lękał.

Narodziłem się z miłości, abyś ty nigdy nie zwątpił w moją miłość.

Narodziłem się w nocy, abyś ty uwierzył, iż mogę rozjaśnić każdą rzeczywistość spowitą ciemnością.

Narodziłem się w ludzkiej postaci, mówi Bóg, abyś ty nigdy nie wstydział się być sobą.

Narodziłem się jako człowiek, abyś ty mógł się stać synem Bożym.

Narodziłem się prześladowany od początku, abyś ty nauczył się przyjmować wszelkie trudności.

Narodziłem się w prostocie, abyś ty nie był wewnętrznie zagmatwany.

Narodziłem się w twoim ludzkim życiu, mówi Bóg, aby wszystkich ludzi zaprowadzić do domu Ojca.

Pieśń: „Czekam na Ciebie, Dobry Boże”

Modlitwa - ks. Jan Twardowski

Pomódlmy się w Noc Betlejemską,

w Noc Szczęśliwego Rozwiązania,

by wszystko się nam rozplątało,

węzły, konflikty, powikłania.

Oby się wszystkie trudne sprawy

porozkręcały jak supelki,

własne ambicje i urazy

zaczęły śmieszyć jak kukielki.

Oby w nas paskudne jędze
pozamieniały się w owieczki,
a w oczach mądre łzy stanęły
jak na choince barwnej świeczki.
Niech anioł podrze każdy dramat
aż do rozdziału ostatniego,
i niech nastraszy każdy smutek
tak jak goryla niemądrego.
Aby się wszystko uprościło –
Było zwyczajne – proste sobie –
by szpak pstrokaty, zagrypiony
fikał koziołki nam na grobie.
Aby wąpiący się rozplakał
na cud czekając w swej kolejce,
A Matka Boska – cichych, ufnych –
Na zawsze wzięła w swoje ręce.

Pieśń: „Oto stoję u drzwi i kołaczę”

Nabożeństwo przy żłóbku

Ks. Łukasz Gąsiorowski

Koszalin

Koleśda: „Pójdźmy wszyscy do stajenki”

Bądź uwielbiony, Panie Jezu, Zbawicielu świata. Otaczamy Twój żłódek, jak pasterze, którzy posłuszni słowom Anioła przyszedli do betlejemskiej grotty. Jak ich, tak i nas prowadzi światło z nieba. „Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi” (J 1,9). Ty jesteś światłością świata.

Za Tobą chcemy iść. Zstąpiłeś na ziemię, która oddalając się od Boga, okryła się ciemnością. Tę ciemność grzechu rozjaśnia radość z Twojego narodzenia. Bóg pochylił się nad pogubioną ludzkością i Syna swego dał jako Zbawiciela. „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne” (J 3,16). Kościół wyznaje wiarę w Ciebie, by przyjąć dar nowego życia.

Pełni wdzięczności za ocalone życie stajemy przy Twoim żłóbku, by medytować tajemnicę Miłosierdzia Boga. W świątecznej liturgii Kościoła oddajemy Ci cześć: Bogu, który przyszedł na ziemię. Tajemnica Twojego narodzenia przenika głęboko w tradycje i zwyczaje narodów chrześcijańskich. Dziś wielu spośród tych, których otacza ta radosna atmosfera i którzy o nią tak dbają, nie zna Ciebie, a nawet Cię odrzuca.

Gdy dla Ciebie nie ma miejsca, pozostają ulotne wzruszenia, emocje, zwyczaje. Jak biedny jest człowiek, który żyje bez Ciebie. Gdy przed wiekami zstąpiłeś na ziemię, nie było dla Ciebie miejsca w domach tych, którzy według obietnicy czekali na Mesjasza. Przyjęła Cię Maryja, która była wsłuchana w Słowo Boga.

My, wpatrzeni w Twoją Matkę, przychodzimy do betlejemskiej grotty, by wyznać wiarę i zaczerpnąć nadziei: „Narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan”. Jeżeli zstąpiłeś na ziemię, by pokonać szatana

i grzech, to nasza odpowiedź jest prosta: stajemy przed Tobą z naszym grzechem, przystępujemy do sakramentu pokuty, abyś mógł nas obdarzyć swoim Miłosierdziem. Przyjmij wdzięczność Twojego Kościoła, który chce Ci śpiewać.

Kolęda: „Ach, witaj Zbawco, z dawna żądany”

Nie tylko naród wybrany nie przyjął, bo nie rozpoznał Ciebie. My, którzy Ciebie poznaliśmy, też często, zajęci swoimi sprawami, zapatrzeni w radości tej ziemi, obojętnie mijamy twój żłóbek. Zatrzymaj nas przy sobie, oświeć i wybaczone nasze słabości.

- przepraszamy Cię, Panie, że w naszych sercach wciąż jest za mało miejsca dla Ciebie;
- przepraszamy Cię, Panie, że nie żyjemy na co dzień Twoim Słowem;
- przepraszamy Cię, Panie, że zapominamy, że jesteś obecny w swoim Kościele i przez sakramenty chcesz się z nami spotykać;
- przepraszamy Cię, Panie, że jak wtedy w grocie na peryferiach Betlejem, tak teraz na peryferiach naszej codzienności samotnie czekasz na nas obecny w Eucharystii w świątyniach;
- przepraszamy Cię, Panie, że obojętnie mijamy ludzi potrzebujących pomocy;
- przepraszamy Cię, Panie, że nie troszczymy się o życie dzieci nienarodzonych, pozostawiając ich matki bez pomocy duchowej i materialnej;
- przepraszamy Cię, Panie, że nie dziękujemy Ci za twoje dary, z których codziennie korzystamy.

Kolęda: „Gdy się Chrystus rodzi”

Zanurzeni w świątecznej radości pragniemy śpiewać Ci pieśni chwały. Żaden nasz dar nie jest w stanie wyrazić wdzięczności, jaka w nas jest. Dopomóż nam swoją łaską, by całe nasze życie było pieśnią dziękczynienia.

- dziękujemy Ci, Jezu, że zstąpiłeś na ziemię i stałeś się jednym z nas, abyśmy mogli stać się Bożymi dziećmi;
- dziękujemy za Twoją miłość, która jest większa od grzechu świata;
- dziękujemy za Twoje Miłosierdzie, które nieustannie na nas wylewasz;

- dziękujemy za pokorę i uniżenie Twoje, bo przez nie przywracasz nam godność;
- dziękujemy za ubóstwo betlejemskiej stajenki, bo ono pomaga nam dostrzec prawdziwą wartość osoby ludzkiej;
- dziękujemy za piękną miłość Maryi i Józefa, która jest doskonałym wzorem życia małżeńskiego;
- dziękujemy za prostą ufność pasterzy, bo ona uczy nas zaufania wobec Ciebie.

Kolęda: „Cicha noc” (3. zwrotka)

Twoja miłość ocala świat. Jako bezbronne Dziecię przynosisz nam zwycięstwo bez siły oręża, władzy i pieniędzy. To miłość niesie życie. To miłość jest potęgą. Adorujemy Cię, narodzonego pośród nas, i prosimy, by nas Twoja miłość przemieniała.

- Panie, przychodź nieustannie do ludzkich serc, bo bez Ciebie świat zginie;
- Ty, który przynosisz pokój, ulecz rany nienawiści i daj zgodę między narodami;
- poranione grzechem Twoje dzieci uzdrów swoim miłosierdziem;
- prosimy o łaskę wiary, by nasze życie miało sens, jako droga do spotkania z Tobą w wieczności;
- Ty, który nas umiłowałeś, odnów miłość małżeńską i umocnij swoją łaską rodziny;
- Panie, naucz nas szacunku do każdego człowieka, zwłaszcza bezbronного i najmniejszego.

Jezu, przez posłuszeństwo Ojcu przyniosłeś światu zbawienie. Pomóż nam żyć w posłuszeństwie Twojej świętej woli.

Kolęda: „Przybieżeli do Betlejem pasterze”

Pasterze uwierzyli słowom Anioła i przyszli do Betlejem, by oddać Ci pokłon. Zbawicielu, Twoje przyjście na ziemię jest dla nas darem, ale też wyznacza nam zadanie. Oddajemy Ci pokłon i chcemy żyć Twoim Słowem.

Kościół – to wspólnota tych, którzy w Ciebie uwierzyli i, jak przykazałeś, idą na cały świat głosić Ewangelię. Jednak jesteśmy grzeszni i doświad-

czamy słabości. Bez Twojej łaski nie potrafimy być wierni. Więc Cię prosimy: Panie, umocnij w nas wiarę.

Ty kochasz swój Kościół. Pomóż tym, których wybrałeś i posłałeś, aby byli świadkami. Twoje przyjście na ziemię było aktem miłosierdzia wobec zagubionej ludzkości. Gdy nasze siły słabną, umacniaj nas swoją łaską.

Tylu ludzi na świecie jeszcze Ciebie nie zna, tylu żyje w ciemność. Chcemy zanieść im Twoje światło, które daje życie. Chcemy zanieść im Twoją miłość. To jest nasz dar dla Ciebie. Przyjmij go i pobłogosław nam.

Kolęda: „O, gwiazdo betlejemską”

Nabożeństwo na Niedzielę Chrztu Pańskiego

Ks. Paweł Til

Katowice

Pieśń na wejście

7. Znak krzyża i pozdrowienie wiernych

8. Komentarz wstępny

Celebrans (C): Dziś przeżywamy Niedzielę Chrztu Pańskiego. Liturgia przypomina nam i uobecnia wielkie dzieła Boże, jakie miały miejsce dwa tysiące lat temu nad brzegami Jordanu. Równocześnie uświadamiamy sobie, jak wielką wagę ma także przyjęty przez nas chrzest. Wtedy otrzymaliśmy nowe życie, staliśmy się przybranymi dziećmi Boga.

Sakrament chrztu świętego włączył nas także do Kościoła. Uczestniczymy w tej wspólnotcie łaski, która jest Mistycznym Ciałem Chrystusa. Kościół założony przez Zbawiciela i ożywiony działaniem Ducha Świętego jest dla nas przestrzenią naszego uświęcenia, ponieważ, jak przypominał nam Sobór Watykański II, Bóg postanowił uświęcić i zbawić ludzi nie pojedynczo, z wykluczeniem wszelkich wzajemnych powiązań, lecz uczynił z nas nowy Lud Boży, byśmy wspólnie Go poznawali i Mu służyli. Z faktu naszego chrztu wypływają więc również zobowiązania wobec Kościoła. Musimy w sposób świadomy uczestniczyć w tym, co Bóg daje nam w Kościele, aby następnie brać udział w jego życiu i misji. Chciejmy dziś prosić Wszechmogącego Boga Ojca, abyśmy potrafili wypełniać te nasze powinności.

9. Modlitwa

C: Módlmy się. Ojcze Święty, Ty przez obmycie wodą chrztu świętego uczyniłeś nas ludem kapłańskim, spraw, byśmy słowem i uczynkiem głosili prawdę, którą przyjęliśmy przez wiarę. Wysłuchaj naszą modlitwę,

którą zanosimy w imię Jezusa Chrystusa, Twojego Syna. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Wierni (W): Amen.

10. Czytanie (1 P 2,4-5.9-10)

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Piotra Apostoła

Najmilsi:

Przybliżając się do Pana, który jest żywym kamieniem, odrzuconym wprawdzie przez ludzi, ale u Boga wybranym i drogocennym, wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa.

Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła; wy, którzy byliście nie-ludem, teraz zaś jesteście ludem Bożym, którzy nie dostąpiliście miłosierdzia, teraz zaś jako ci, którzy miłosierdzia doznali.

Oto słowo Boże.

11. Psalm responsoryjny (Ps 118) lub pieśń „Boże, obdarz Kościół swój”

Refren: Kamień wzgardzony stał się fundamentem.

Kamień odrzucony przez budujących *
stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana *
i cudem jest w naszych oczach.

Refren: Kamień wzgardzony stał się fundamentem.

O Panie, Ty nas wybaw, *
pomyślność daj nam, o Panie!
Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie, *
błogosławimy wam z Pańskiego domu.

Refren: Kamień wzgardzony stał się fundamentem.

Jesteś moim Bogiem, podziękować chcę Tobie, *
Boże mój, wielbić pragnę Ciebie.
Wysławiajcie Pana, bo jest dobry, *
Bo Jego łaska trwa na wieki.

Refren: Kamień wzgardzony stał się fundamentem.

12. Śpiew przed Ewangelią

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Idźcie i nauczajcie wszystkie narody.

Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

13. Ewangelia (Mt 28,16-20)

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza

Jedenastu zaś uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeni, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

Oto słowo Pańskie.

14. Homilia lub chwila refleksji w ciszy

15. Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych

C: Teraz odnowimy przyrzeczenia składane na chrzcie świętym. Większość z nas została ochrzczona jako dziecko. Wtedy wołę chrztu wyrazili nasi rodzice. Dziś świadomie i z własnej woli pragniemy wyznać naszą wiarę w Boga w Trójcy Jedyne.

Drodzy bracia i siostry, przez misterium paschalne zostaliśmy w sakramencie chrztu pogrzebani wespół z Chrystusem w Jego śmierci, aby razem

z Nim wkroczyć w nowe życie wiary. Celebując święto Chrztu Pańskiego, odnowmy przyrzeczenia chrztu świętego. A zatem pytam każdego z was:

- Czy wyrzekasz się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

W: Wyrzekam się.

- Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby ciebie grzech nie opanował?

W: Wyrzekam się.

- Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

W: Wyrzekam się.

- Czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

W: Wierzę.

- Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne, a naszego Pana, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W: Wierzę.

- Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

W: Wierzę.

C: Siostry i bracia! Taka jest nasza wiara, taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą w Jezusie Chrystusie, Panu naszym.

W: Amen.

16. Błogosławieństwo wody do pokropienia

C: Teraz nastąpi obrzęd błogosławieństwa wody, którą zostaniemy pokropieni. Przypomina on nam Chrystusa, wodę żywą, oraz sakrament chrztu, w którym odrodziliśmy się z wody i Ducha Świętego. Składajmy Bogu dzięki za Jego niewypowiedziany dar i prosimy Go o pomoc, abyśmy przestrzegali w życiu zobowiązań płynących z sakramentu, który przyjęliśmy z wiarą.

Módlmy się. Boże, Stwórcu wszechrzeczy, Ty przez wodę i Ducha Świętego obdarzasz ludzi nowym życiem i przywracasz im podobieństwo do Ciebie. Błagamy Cię: Błogosław i oczyszczaj swój Kościół.

W: Błogosław i oczyszczaj swój Kościół.

- Chryste, z Twojego boku przebitego na krzyżu wypłynęła krew i woda, dając początek sakramentom zbawienia.

W: Błogosław i oczyszczaj swój Kościół.

- Duchu Święty, Ty w łonie Kościoła Matki przez chrzest obdarzyłeś nas nowym życiem i uczyniłeś nowym stworzeniem.

W: Błogosław i oczyszczaj swój Kościół.

- C:** Niech ta woda przypomni nam przyjęty chrzest i naszą przynależność do Chrystusa, który nas odkupił przez swoją mękę i zmartwychwstanie. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W: Amen.

17. Pokropienie wodą święconą

Pieśń: „Com przyrzekł Bogu”

18. Wezwania modlitewne

C: Do Boga, naszego Ojca, który przez chrzest święty w imię Jezusa uczynił nas swymi przybranymi dziećmi, świątynią Ducha Świętego, współdziedzicami i braćmi Chrystusa, zanośmy nasze błagalne wołania:

- Módlmy się za Kościół święty, aby bez przeszkód mógł realizować w dzisiejszym świecie misję głoszenia Ewangelii. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za wszystkich ochrzczonych, aby z gorliwością troszczyli się o rozwój wiary, nadziei i miłości u siebie i u bliźnich. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za wszystkich szafarzy sakramentu chrztu świętego, aby Dobry Bóg błogosławił ich posłudze. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za nasze rodziny, a zwłaszcza za rodziców chrześniwych, aby w otwartości na Bożą łaskę wytrwale podążali ku świętości. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za tych, którzy odeszli już do wieczności, aby Chrystus obdarzył ich łaską miłosierdzia i przyjął do królestwa zbawionych. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za nas samych, abyśmy nigdy nie zapominali o zobowiązaniach płynących z przyjętego przez nas sakramentu chrztu świętego i zawsze trwali we wspólnocie Kościoła. Ciebie prosimy...

Jezus Chrystus dał nam moc, abyśmy się stali dziećmi Bożymi, dlatego ośmielamy się mówić:

Ojcze nasz

C: Boże, który zjednoczyłeś różne narody w wyznawaniu Twojego imienia; spraw, aby wszyscy odrodzeni w wodzie chrztu zachowali jedność wiary w sercach i miłość w uczynkach. Ty, przez chrzest nieustannie pomnażasz liczbę dzieci Twojego Kościoła; spraw, aby Twoi wierni przestrzegali w życiu zobowiązań wypływających z sakramentu, który z wiarą przyjęli. Spraw, prosimy Cię, miłosierny Boże, aby Twój Kościół zgromadzony przez Ducha Świętego służył Ci z całym oddaniem i szczerze trwał w jedności.

W: Amen.

19. Uroczyste błogosławieństwo i rozesłanie

C: Drodzy bracia i siostry, przeżywając święto Chrztu Pańskiego przypominamy sobie, że jesteśmy ochrzczeni, że otrzymaliśmy Ducha Świętego, że jesteśmy Jego świątynią. Ta świątynia buduje się przez sakramenty Kościoła: przez chrzest kładzie się jej fundamenty, przez bierzmowanie budowla zostaje umocniona, a przez Eucharystię jest stale spajana w jedno. Odnowiliśmy nasze wyznanie wiary, a teraz pragniemy dać siebie do dyspozycji Duchowi Świętemu. Dlatego też wyrażmy naszą gotowość życia jako dzieci Boże, powtarzając: Jesteśmy gotowi.

– W chrzcie świętym zostaliśmy oczyszczeni z grzechu pierworodnego i narodziliśmy się na nowo z wody i Ducha Świętego. Zatem pytam Was: Czy jesteście gotowi żyć jako nowi ludzie i umacniać się w wierze?

W: Jesteśmy gotowi.

– Przy chrzcie zostaliśmy namaszczeni Krzyżmem świętym. Na zawsze należymy do Chrystusa, który został namaszczony na Kapłana, Króla i Proroka na wieki. Czy jesteście gotowi naśladować Chrystusa i jako członkowie Kościoła budować Ciało Chrystusa?

W: Jesteśmy gotowi.

– Przy chrzcie świętym zostaliśmy naznaczeni na czoło krzyżem. Czy jesteście gotowi postawić wasze życie pod znakiem krzyża i dać się kształtować w szkole Ewangelii, aby ludzie widzieli dobre czyny wasze i chwalili Ojca, który jest w niebie?

W: Jesteśmy gotowi.

- Przy chrzcie świętym została włożona na nas biała szata. Staliśmy się szczególną własnością Bożą. Czy jesteście gotowi jako chrześcijanie przyjmować współodpowiedzialność w Kościele i w świecie?

W: Jesteśmy gotowi.

C: Bóg wszechmogący, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który nas odrodził z wody i Ducha Świętego, i który udzielił nam odpuszczenia grzechów, niech nas strzeże swoją łaską w naszym Panu Jezusie Chrystusie na życie wieczne.

W: Amen.

C: Pan z wami.

W: I z duchem Twoim.

C: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, + i Duch Święty.

W: Amen.

C: Idźcie w pokoju Chrystusa.

W: Bogu niech będą dzięki.

Pieśń na zakończenie

Niedziela Słowa Bożego

3. niedziela zwykła (21 stycznia 2024 r.)

Ks. Łukasz Dziura

Katowice

Pieśń na wejście: „Serce wielkie nam daj”

1. Wstęp

Celebrans (C): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy (W): Amen.

C: Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

Wprowadzenie:

C: Gromadzimy się na nabożeństwie Słowa Bożego poświęconego naszej roli i misji w życiu Kościoła. „Kościół posłany przez Boga do narodów, aby był «powszechnym sakramentem zbawienia», usiłuje głosić Ewangelię wszystkim ludziom z najgłębszej potrzeby własnej katolickości oraz nakazu swego Założyciela. Sami bowiem Apostołowie, na których Kościół został założony, idąc w ślady Chrystusa, «głosili słowo prawdy i rodzili Kościoły». A zadaniem ich następców jest nieustannie prowadzić to dzieło, aby «nauka Boża się szerzyła i była wysławiana» i aby królestwo Boże na całym świecie głoszone i zakładano” (Dekret o działalności misyjnej Kościoła, nr 1). Chcemy uczestniczyć w życiu Kościoła, żyć Jego życiem po to, aby nasza codzienność stawała coraz bliższa Ewangelii Jezusa Chrystusa.

Modlitwa

C: Wszechmogący Boże, spraw, niech zajaśnieje nad nami blask Twojej chwały, * a Chrystus, Światłość ze Światłości, niech umocni darem Ducha Świętego serca odrodzonych dzięki Twojej łasce. Przez naszego

Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, + który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

2. Liturgia Słowa

Czytanie z Dziejów Apostolskich (Dz 2,1-11)

Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle spadł z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić. Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. Pełni zdumienia i podziwu mówili: „Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami? Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? – Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie – słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże”.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny (Ps 19[18],8-9.10-11)

Refren: Słowa Twe, Panie, są duchem i życiem.

Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę, *
Świadectwo Pana niezawodne, uczy prostaczka mądrości.
Jego słuszne nakazy radują serce, *
Jaśnieje przykazanie i olśniewa oczy.

Refren: Słowa Twe, Panie, są duchem i życiem.

Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki. *
Sądy Pana prawdziwe, a wszystkie razem słuszne.
Cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze, *
Słodsze od miodu płynącego z plastra.

Refren: Słowa Twe, Panie, są duchem i życiem.

Czytanie z Apokalipsy św. Jana Apostoła (Ap 10,8-11)

A głos, który słyszałem z nieba, znów usłyszałem, jak zwracał się do mnie w słowach: „Idź, weź księgę otwartą w ręce anioła stojącego na morzu i na ziemi!”. Poszedłem więc do anioła, mówiąc mu, by dał mi księżeczkę. I rzecze mi: „Weź i połknij ją, a napełni wnętrzości twe goryczą, lecz w ustach twych będzie słodka jak miód”. I wziąłem księżeczkę z ręki anioła, i połknąłem ją, a w ustach moich stała się słodka jak miód, a gdy ją spożyłem, goryczą napełniły się moje wnętrzości. I mówią mi: „Trzeba ci znów prorokować o ludach, narodach, językach i o wielu królach”.

Oto słowo Boże

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych
i zapal w nich ogień swojej miłości.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia (Mk 4,35-41)

Jezus daje Ducha Świętego

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

Owego dnia, gdy zapadł wieczór, rzekł do nich: „Przeprawmy się na drugą stronę”. Zostawili więc tłum, a Jego zabrali, tak jak był w łodzi. Także inne łodzie płynęły z Nim. A nagle zerwał się gwałtowny wicher. Fale biły w łódź, tak że łódź już się napełniała [wodą]. On zaś spał w tyle łodzi na wezłowie. Zbudzili Go i powiedzieli do Niego: „Nauczycielu, nic Cię to nie obchodzi, że giniemy?” On, powstawszy, zgromił wicher i rzekł do jeziora: „Milcz, ucisz się!” Wicher się uspokoił i nastąpiła głęboka cisza. Wtedy rzekł do nich: „Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże brak wam wiary!” Oni zlekli się bardzo i mówili między sobą: „Kim On jest właściwie, że nawet wicher i jezioro są Mu posłuszne?”

Oto słowo Pańskie.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych
i zapal w nich ogień swojej miłości.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

W czasie śpiewu aklamacji następuje błogosławieństwo ewangeliarzem.

Homilia lub medytacja

C: Włączony do Kościoła przez chrzest każdy z nas stał się podróżnym, który obok grona Dwunastu trwa w pielgrzymce „na drugi brzeg”. Powierzamy swoje życie strukturze, którą proponuje nam Jezus. Tą strukturą, miejscem, w którym obecny jest On sam, jest wspólnota Kościoła. Na doczesność jest ona naszym życiem, w którym staramy się czynnie uczestniczyć. W żywiołach sprzysięgających się przeciwko kruchej łodzi dostrzec możemy wszelkiego rodzaju przeciwności, z jakimi zмага się Kościół przez wieki. Największym zagrożeniem dla wspólnoty nie są żywioły jako takie, ale pokusa patrzenia na wydarzenia oczami dostrzegającymi tylko naturalną, przemożną siłę przeciwności naturalnych i duchowych, wobec których nawet jako wspólnota ludzi działających razem jesteśmy zbyt słabi. Na dnie naszego serca drzemać może pragnienie, aby Jezus na każdym kroku, za każdym poruszeniem wiosła objawiał się jako Pan żywiołów, mocniejszy od wszelkich przeciwności, by wyręczał żeglarzy, a może nawet uprzedzał wszelkie ryzyko, wygładzając każdą większą falę. Jezus jednak, obecny w swoim Kościele na wiele różnych sposobów, ku zaskoczeniu pasażerów pozwala, by fale zalewały łódź. On uczy nas, że siła i stabilność naszego domu, jakim jest Kościół, nie wynika ze struktur materialnych, ale z prostego faktu, że to On zdecydował o podróży i jest z nami na każdym jej etapie. Nasza reakcja na przeciwności obnaża naszą potrzebę ciągłego dorastania w wierze, w coraz głębszym zaangażowaniu i uczestnictwie w życiu Kościoła.

Modlitwa powszechna

C: Aby być uczniami Jezusa, nie wystarczy wierzyć, że Bóg istnieje – trzeba zaangażować się razem z Nim. Nie wystarczy wiedzieć, że Bóg istnieje, trzeba jeszcze wznieść głos wraz z Nim i wołać do Niego.

- Módlmy się za Kościół, aby odczytując znaki czasu, był we współczesnym świecie drogowskazem prowadzącym do domu Ojca. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za pasterzy Kościoła, aby ich posłannictwo było błogosławieństwem dla każdego człowieka poszukującego Boga w swoim życiu. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za wszystkich zagubionych w dzisiejszym świecie, aby otwartość serca i umysłu doprowadziła ich do Jedynej prawdy. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za wątpiących i prześladowanych za wiarę, aby doświadczając Twojej miłości, wytrwali przy Tobie. Ciebie prosimy...

- Módlmy się za wszystkich wychowujących młode pokolenia, aby ukazując dobro, utwierdzali innych w wybieraniu wartości. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za nas samych, abyśmy idąc przez życie, wspierali siebie nawzajem modlitwą. Ciebie prosimy...

C: Boże, nasz Ojciec, który zgromadziłeś wszystkie narody w jednoświary, † napełnij nasze serca łaską Twego Ducha, * zapal w nas ogień Twojej miłości i chroń od wszelkiego zła. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

3. Ucałowanie ewangeliarza

Uczestnicy celebracji podchodzą do ucałowania księgi ewangeliarza wyeksponowanego na odpowiednim miejscu.

Komentarz

C: Gest ucałowania księgi Ewangelii jest wyrazem szacunku i czci. Ucałowanie księgi wyraża wiarę w moc słów, które mogą zgładzić nasze grzechy. Jest to zatem także pocałunek o charakterze oczyszczającym. Ponadto w tym pocałunku można widzieć miłość do Chrystusa i Jego Ewangelii, a także miłosierdzie, które jest zawarte w przeczytanym tekście. Ucałowanie księgi ewangeliarza to nie tylko gest kapłana i diakona, ale jest to przede wszystkim pocałunek, który na ich ustach składa sam Chrystus.

Teraz nasza wspólnota modlitewna, wszyscy obecni, będziemy chcieli oddać cześć księdze Ewangelii, prosząc Boga, aby napełnił nas mocą do miłowania, sprawowania Eucharystii i głoszenia wielkich dzieł Bożych.

Pieśń: „Duchu Ogniu”

Ojciec nasz

Błogosławieństwo

C: Niech Was błogosławi Bóg Wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

W: Amen.

Pieśń na zakończenie: „Zjednoczeni w Duchu”

Nabożeństwo eucharystyczne z okazji Dnia Życia Konsekrowanego – 2 lutego 2024 r.

Ks. Grzegorz Śmieciński

Łaziska Górne

Pieśń na wejście: „Ludu kapłański, ludu królewski”

Znak krzyża i pozdrowienie

1. Wprowadzenie

Celebrans (C): Siostry i bracia! Gromadzimy się na nabożeństwie w święto Ofiarowania Pańskiego, które od 1997 roku przeżywamy jako Światowy Dzień Życia Konsekrowanego. Ustanowił je św. Jan Paweł II, stwarzając w ten sposób okazję do głębszej refleksji całego Kościoła nad darem życia poświęconego Bogu. Zgromadzeni na modlitwie, dziękując Bogu za dar życia konsekrowanego, prosimy jednocześnie, by wzrastała liczba osób realizujących rady ewangeliczne: ubóstwa, czystości i posłuszeństwa.

Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

„Jezusa ukrytego”

2. Modlitwa przeplatana śpiewem:

„Dzięki, o Panie, składamy dzięki”

C: Panie Jezu Chryste, Ty obdarowałeś swój Kościół życiem konsekrowanym w całym bogactwie jego form, charyzmatów i posłannictwa. Przyjmij nasze dziękczynienie za ten dar i umocnij osoby Tobie poświęcone w wierności Tobie, Twojemu Kościołowi, powołaniu i złożonym ślubom. Powierzamy Ci wszystkie osoby konsekrowane w naszej diecezji oraz dzieła przez nie prowadzone. Powierzamy trwające na modlitwie siostry klauzurowe, członków instytutów świeckich, konsekrowane dziewice, wdowy

i wdowców. Panie, który jesteś ich Oblubieńcem, umacniaj swoim Duchem wszystkich, których wybrałeś i konsekrowałeś, aby byli czytelnymi znakami obecności Boga pochylającego się z miłością nad człowiekiem.

Śpiew: „Dziękuję, o Panie, składamy dzięki”

C: Wielbimy Ciebie, Panie Jezu Chryste, który zawsze jesteś pośród nas obecny. Wielbimy Cię we wszystkich Twoich darach. Ty, mocą swego Ducha, wzbudzasz w sercach wielu swoich uczniów pragnienie pójścia drogą rad ewangelicznych. Poprzez śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa jednoczą się one z Tobą i stają się na tym świecie świadkami Twojej miłości. Wspierają małżonków i kapłanów, służą dziełu wychowania i posługują chorym, ubogim i potrzebującym. Prowadzą działalność misyjną i wydawniczą. Widzimy ich wielkie zaangażowanie i dziękujemy Ci za wszelkie dobro, jakie wnoszą w życie świata. Dziękujemy ci za świadectwo życia osób konsekrowanych.

Śpiew: „Dziękuję, o Panie, składamy dzięki”

C: Panie Jezu Chryste! Wiemy dobrze, że w dzisiejszych czasach trudno jest wyrzec się wszelkiego przywiązania do dóbr tego świata. Wielu spośród nas nie odznacza się wolnością wewnętrzną w zdobywaniu i posiadaniu ziemskich wartości. Zbyt wiele zajęci sprawami materialnymi nie dość mocno wierzymy w Twoje słowa: „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem oni posiadają ziemię”. Nie zawsze też potrafimy wyznaczyć prawdę, że Ty sam, o Jezu, jesteś największym skarbem naszego życia. A jednak są pośród nas i takie osoby, które z miłości do Ciebie żyją ślubem ubóstwa. Za osoby życia konsekrowanego dziękujemy Ci, Panie.

Śpiew: „Dziękuję, o Panie, składamy dzięki”

C: Panie Jezu Chryste! Posłuszeństwo, którego znaczenie przypominasz nam przez świadectwo życia osób konsekrowanych, jest dla wielu z nas trudne do realizacji zarówno w życiu zawodowym, jak i osobistym, rodzinnym czy społecznym. Nasza skazona natura chce stawiać własne „ja” i swoją wolę ponad wszystko. Tak wiele kłótni i sporów rodzi się z tego, że jedna osoba chce narzucić swoją wolę innej. Nie zawsze Cię rozumiemy, o Jezu, gdy mówisz, że Twoim pokarmem jest pełnienie woli Ojca. Dziękujemy Ci dzisiaj za przykład osób, które Cię wiernie naśladowują w pokornym posłuszeństwie i realizują w życiu drogę posłuszeństwa Ojcu, która jest drogą do pełni życia. Za osoby życia konsekrowanego dziękujemy Ci, Panie.

Śpiew: „Dziękuję, o Panie, składamy dzięki”

C: Panie Jezu Chryste! Wezwałeś niektórych spośród nas, aby na swej drodze powołania złożyli ślub czystości. Jest on wyrazem tego, że z ciał-

łem i duszą oddają się tylko Tobie. Ciebie nazywają Oblubieńcem. Nie mają ziemskich oblubieńców ani oblubienic. Swoim świadectwem umacniają wszystkich, aby wytrwali w czystości właściwej dla ich stanu życia. Dziękujemy Ci, Panie, za ten dar, za wierne trwanie na drodze czystości osób życia konsekrowanego.

Śpiew: „Dzięki, o Panie, składamy dzięki”

3. Modlitwa przeplatana śpiewem:

„Panie prosimy Cię – Panie wysłuchaj nas”

C: Panie Jezu Chryste, Dobry Pasterzu, który wybrałeś sobie osoby życia konsekrowanego, prosimy Cię dziś dla nich o codzienną wierność otrzymanemu powołaniu. Pomnażaj ich wiarę, ożywiaj nadzieję i rozpalaj miłość, aby Ciebie miłowali całym umysłem, wolą i sercem, a bliźnich tak, jak Ty sam ich umiłowałeś. Chroni osoby szczególnie Tobie poświęcone przed pokusami szatana, ciała i świata. Podtrzymuj w chwilach pracowania, pocieszaj w smutkach, dodawaj sił w dźwiganiu codziennego krzyża. Daj im łaskę wiernej modlitwy, aby jej nie opuszczali przez nadmiar obowiązków. Oby czuli potrzebę trwania przed tabernakulum i czerpania od Ciebie sił do kroczenia drogą swojej codzienności.

Śpiew: „Panie prosimy Cię – Panie wysłuchaj nas”

C: O Jezu, Boski Mistrzu, dziękujemy i wysławiamy Twe najdroższe serce za wszystkie osoby, które poprzez życie konsekrowane przeżywają swoją codzienność. Powołaj, Dobry Jezu, kolejne młode pokolenie do życia i szczególnej służby w Twoim Kościele. Niech młodzi będą solą, która oczyszcza i zachowuje; niech będą światłem świata; niech będą miastem położonym na górze; niech wszyscy będą na miarę Twojego serca; niech kiedyś w niebie zostaną otoczeni – jak koroną i chwałą – ogromną rzeszą zdobytych dusz; zdobytych przez swoją modlitwę wstawienniczą, służbę, dobroć i miłość względem drugiego człowieka.

Śpiew: „Panie prosimy Cię – Panie wysłuchaj nas”

C: Jezu Miłosierny, w Twoim Najświętszym Sercu składamy wszystkie osoby konsekrowane, a szczególnie te, które dziś najbardziej potrzebują Twojego miłosierdzia. Prosimy Cię: dodaj sił cierpiącym fizycznie lub duchowo; bądź ukojeniem i mocą dla oczernianych i niesprawiedliwie osądzanych; podnieś tych, którzy upadli przez grzech ciężki; daj łaskę wyzwolenia osobom uzależnionym; rozpal miłość w sercach oziębłych; wzbudź nadzieję na Twoje przebaczenie u tych, którzy odeszli od Two-

jego Kościoła i utracili ufność w Twoje miłosierdzie; podtrzymuj wiarę u tych, u których ona słabnie. Mocą swej męki, śmierci i zmartwychwstania dokonujących się w każdej Eucharystii, daj wszystkim osobom zakonnym i konsekrowanym odwagę i siłę do odrzucenia tego wszystkiego, co sprzeciwia się Twojej miłości i oddala od Ciebie

Śpiew: „Panie prosimy Cię – Panie wysłuchaj nas”

4. Modlitwa za wspólnotę parafialną

C: Panie, rozważamy dziś w sposób szczególny tajemnicę Twojego ofiarowania w świątyni. Dostrzegamy Twoją Matkę i Opiekuna, św. Józefa. Dostrzegamy również podeszłą w latach Annę i Symeona. To on zobaczył w Tobie „Światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Izraela”. Panie Jezu, swoją obecnością w świątyni uszczęśliwiłeś Symeona i Annę, ich dobre słowo uszczęśliwiło Twoją Matkę i św. Józefa. To miłość do Ciebie potrafiła stworzyć na progu świątyni środowisko ludzi szczęśliwych. Dom bowiem powstaje natychmiast tam, gdzie ludzie się wzajemnie uszczęśliwiają, gdy żyją jedni dla drugich. Błogosław, Panie, także naszą wspólnotę parafialną, by była szczęśliwa, by była prawdziwym domem, by była środowiskiem wzrastania w powołaniu (por. *Tajemnica ofiarowania*, w: E. Staniek, *Adoracje*, Kraków 2008)

Dziesiątka różańca – tajemnica ofiarowania w świątyni

Chwila ciszy

5. Wprowadzenie do błogosławieństwa

C: Panie Jezu Chryste, Dobry Pasterzu, Ty dajesz natchnienie do dobrego i pomagasz je urzeczywistniać, prowadź drogą wiecznego zbawienia naszych braci i siostry, którzy dla miłości Twojej porzucili wszystko i oddali się Tobie. Błogosław ich codzienność, aby wiernie wypełniali złożone śluby oraz służyli Tobie i bliźnim w duchu ubóstwa i w pokorze serca. Spraw, aby ich wspólnoty i zgromadzenia odznaczały się duchem jedności, by zachęcając się wzajemnie do pełnienia dobrych uczynków, przez święte życie byli prawdziwymi Twoimi świadkami. Błogosław wszystkim osobom konsekrowanym, błogosław naszej wspólnotcie, błogosław każdemu i każdej z nas.

Pieśń na błogosławieństwo: „Przed tak wielkim Sakramentem”

C: Boże, nasz Ojcze, oświeć nasze serca światłem wiary i rozpal ogniem miłości, abyśmy w duchu i prawdzie z całym oddaniem wielbili Chrystusa, którego w Najświętszym Sakramencie czcimy jako naszego Boga i Pana. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Błogosławieństwo

Pieśń na uwielbienie: „Wielbię Ciebie”

Pieśni na zakończenie:

„Błogosław, Panie, nas na pracę i znojny trud”

lub

„Idźcie na cały świat”

Czuwanie modlitewno-adoracyjne przy Ciemnicy

Ks. Adam Zieliński

Włocławek

Pieśń: „Witaj, Jezu, w Ogrójcu”

Wstęp

Celebrans (C): Jezu Chryste, przeżywający w samotności cierpienie za nasze grzechy i zaniedbania, chcemy dziś czuwać przy Tobie w chwilach Twojej męki. Ty, który zdradzony zostałeś przez jednego ze swoich uczniów; Ty, którego zaparł się nawet uczeń wybrany na Skałę Twego Świętego Kościoła; Panie czasu, który znałeś przyszłość, a mimo to nie odstąpiłeś od zapłaty za nasze grzechy. Wybacz nam nasze codzienne złe uczynki, abyśmy, gdy przyjdzie czas, ujrzeni chwałę Twojego Ojca w Królestwie Niebieskim. Który żyjesz i królujesz, na wieki wieków.

Wierni (W): Amen.

Pieśń: „Ogrodzie Oliwny”

1. Słowo Boże (Łk 22,47-51)

Gdy On jeszcze mówił, oto zjawił się tłum. A jeden z Dwunastu, imieniem Judasz, szedł na ich czele i zbliżył się do Jezusa, aby Go pocałować. Jezus mu rzekł: „Judaszu, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego?” Towarzysze Jezusa widząc, na co się zanosi, zapytali: „Panie, czy mamy uderzyć mieczem?” I któryś z nich uderzył sługę najwyższego kapłana i odciął mu prawe ucho. Lecz Jezus odpowiedział: „Przestańcie, dosyć!” I dotknąwszy ucha, uzdrowił go.

2. Rozważanie

C: Nawet stając naprzeciw bólu, cierpienia i śmierci, Chrystus potrafił zachować spokój i oddanie Ojcu. Kiedy uczniowie Jezusa zaatakowali żołnierzy, żeby Go bronić, On wykrzyczał im: „Przestańcie, dosyć!” i wnet uzdrowił jednego ze sług kapłanów, któremu Piotr odciął ucho. Jezus po raz kolejny dał świadectwo swoim uczniom, że tylko w Jego Imię mogą wejść do Królestwa Ojca. Chrystus pokazuje nam, ażeby nie odpłacać złem za spotykane nas zło. Jednak czy my jesteśmy na tyle silni, aby tak czynić? Czy jesteśmy na tyle oddani Panu, żeby miłować naszych przesładowców? Czy ufamy na tyle Bogu, żeby wybaczać i odpuszczając grzechy naszym winowajcom? Na ile kochamy Chrystusa, który tyle dla nas wycierpiał, żeby iść wskazaną przez Niego?

Pieśń: „Ach mój Jezu”

3. Rozważanie o Jezusie w Ogrójcu

C: „Musimy zwrócić jeszcze uwagę na treść modlitwy Jezusa na Górze Oliwnej. Jezus mówi: „Ojcze, dla Ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ten kielich ode Mnie! Lecz nie to, co Ja chcę, ale to, co Ty [niech się stanie]!” (Mk 14,36). Naturalna wola Jezusa-Człowieka cofa się przerażona przed tak wielką potwornością. Prosi, aby mu to zostało oszczędzone. Ale jako Syn składa On tę ludzką wolę w wolę Ojca: nie Ja, ale Ty. W ten sposób przemienił On postawę Adama, grzech pierworodny człowieka i tak uzdrowił człowieka. Postawa Adama wyrażała się w tym: nie to, czego Ty chciałeś, Boże; ja sam chcę być bogiem.

Ta pycha jest prawdziwą istotą grzechu. Myślimy, że jesteśmy wolni i że jesteśmy naprawdę sobą, tylko jeżeli realizujemy wyłącznie swoją wolę. Bóg jawi się jako przeciwieństwo naszej wolności. Myślimy, że musimy się od Niego uwolnić, że tylko wtedy będziemy wolni. To jest podstawowy bunt, przenikający historię, i zasadniczy fałsz, wynaturzający nasze życie. Kiedy człowiek działa wbrew Bogu, działa wbrew własnej prawdzie, a zatem nie staje się wolny, tylko wyobcowany z samego siebie. Jesteśmy wolni, jedynie jeżeli trwamy w naszej prawdzie, jeżeli jesteśmy zjednoczeni z Bogiem. Wtedy prawdziwie stajemy się «jak Bóg» – gdy nie przeciwstawiamy się Bogu, nie pozbywamy się Go czy nie wypieramy się Go. W modlitewnym zmaganiu na Górze Oliwnej Jezus położył kres fałszywej sprzeczności

między posłuszeństwem a wolnością i otworzył drogę do wolności” (*fragment homilii Benedykta XVI wygłoszonej podczas Mszy św. Wieczery Pańskiej w Wielki Czwartek 5.04.2012 w Bazylice św. Jana na Lateranie*).

Pieśń: „O Krwi najdroższa”

4. Modlitwa do konającego Jezusa w Getsemani

C: Jezu Chryste, chcąc pokonać zatwardziałość serc naszych, okazujesz Twoją nieograniczoną miłość wszystkim, którzy pragną rozważyć Twoją mękę w Getsemani. Błagamy Cię, rozpal w nas gorące pragnienie zjednoczenia się z Tobą w tajemnicy Twojego cierpienia. Ty, któryś tej nocy dźwigał ciężar wszystkich naszych grzechów, udziel nam łaski doskonałego żalu za nie, gdyż to one były przyczyną Twojego krwawego potu. Jezu cierpiący w noc zdrady przez swojego umiłowanego ucznia, wspomagaj nas w głębszym poznawaniu i rozeznawaniu Twojej woli, abyśmy przez nią mogli lepiej poznawać Ciebie w naszych sercach.

Bądź uwielbiony Chrystusie, który cierpiąc za nas w przeddzień Twojej śmierci, dopełniłeś wolę swojego Ojca, aby zbawić nas wszystkich. Bądź uwielbiony, Panie, za kielich goryczy, który napełniał Twoją duszę w dniu pojmania. Bądź wysławiony za śmiertelną walkę, którą podjąłeś i wycierpiałeś w całkowitym opuszczeniu i osamotnieniu. Spraw oto, Jezu Chryste, aby wszyscy, którzy rozważają Twą niepowtarzalną mękę, mogli przez modlitwę zbliżyć się do Twojego miłosiernego serca, z którego wypłynęła krew i woda. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W: Amen.

Pieśń: „Płacz, płacz kto żyw”

5. Modlitwa wiernych

C: Ty, Panie, zostałeś pojmany, osądzony i zabity dla naszego zbawienia, dlatego z wdzięcznością chcemy zanosić do Ciebie nasze błagania. Powtarzamy: Spraw to, Chryste konający.

- Panie, krwawym potem oblany, błagamy Cię, wspomagaj naszych biskupów, prezbiterów i diakonów, aby coraz goręcej rozważali Twoją mękę i prowadzili wszystkich ludzi do świętości w Twoim boskim królestwie.

W: Spraw to, Chryste konający.

- Panie, wydany przez swojego ucznia, błagamy Cię, wspomagaj ludzi słabej wiary, aby przez Twoje cierpienia, które znosiłeś dla zbawienia świata, mogli zbliżyć się do Twego serca.

W: Spraw to, Chryste konający.

- Panie, biczami srodze katowany, błagamy Cię, wspomagaj ludzi chorych i cierpiących, aby dzięki rozważaniu Twoich boleści, mogli w Twoje Imię doświadczyć fizycznego i duchowego uzdrowienia.

W: Spraw to, Chryste konający.

- Panie, przez sąd Piłata na śmierć wydany, błagamy Cię, wspomagaj rządzących naszym państwem, aby dzięki przestrodze losu, który Cię spotkał, mogli z rozwagą i sprawiedliwością podejmować decyzje, dobre dla ogółu.

W: Spraw to, Chryste konający.

- Panie, pogodzony ze śmiercią, błagamy Cię, wspomagaj dusze naszych zmarłych, aby mogli przez ziemskie cierpienie czym prędzej cieszyć się z obecności w Królestwie Niebieskim.

W: Spraw to, Chryste konający.

- Panie, cierniem ukoronowany, błagamy Cię, wspomagaj nas, Twoich wiernych, abysmy w Imię Twojej świętej męki na wieki wysławiali Cię jako naszego Króla i Zbawiciela.

W: Spraw to, Chryste konający.

Jezu Chryste, Twoje nieskończone miłosierdzie pozwala nam żyć z Tobą. Ty w Ogrójcu dałeś nam przykład powierzenia się Bogu Ojcu, dlatego wszyscy z wdzięcznością wołamy:

Ojciec nasz

6. Zakończenie adoracji

C: Wszchemogący wieczny Boże, daj nam przez wysławianie i wychwalanie męki i śmierci Twojego pojmanego Syna udział w Jego zmartwychwstaniu, a kiedy przyjdzie pora, pozwól nam cieszyć się z chwały nieba w Twoim Królestwie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

K: Błogosławmy Panu.

W: Bogu niech będą dzięki.

Pieśń: „Któryś za nas cierpiął rany”

Wigilia przed Zesłaniem Ducha Świętego

Ks. Łukasz Płaszewski

Katowice

Nabożeństwo rozpoczyna się przy zgaszonych światłach. Celebrans ma zapaloną świecę, którą trzyma w ręce i podświetla teksty.

1. Wstęp

Hymn do Ducha Świętego:

„Przybądź Duchu Stworzycielu” (7 zwrotek)

Kapłan (K): Ześlij Ducha Twego, a powstanie życie. (Alleluja)

Wierni (W): I odnowisz oblicze ziemi. (Alleluja)

K: Módlmy się. Boże, któryś pouczył serca wiernych światłem Ducha Świętego, + daj nam w tymże Duchu poznać, co jest prawe, * i Jego pociechą zawsze się radować. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Znak krzyża świętego i pozdrowienie

Wprowadzenie do modlitwy

„Duchu, prowadź mnie tam, gdzie wiara nie ma granic...”

K: Zesłanie Ducha Świętego jest wypełnieniem i zakończeniem Świąt Paschalnych. Jezus wypełnia swoją obietnicę daną uczniom: „Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze – Ducha Prawdy” (J 14,16).

Duch Święty jest dopełnieniem Chrystusowego dzieła. Jezus z miłości oddał swoje życie i zesłał na ziemię swojego Ducha, który jest Miłością. Od chwili zesłania Ducha Świętego ogień miłości obecny jest w życiu ludzi i płonie w życiu ludzkości. Duch Święty powoduje w nas wiarę i miłość,

dzięki którym wchodzimy w osobisty i bezpośredni kontakt z Chrystusem. On mieszka wtedy w naszym wnętrzu i w naszych sercach.

Dlatego tak ważne jest czuwanie w wigilię Zesłania Ducha Świętego dla wspólnot parafialnych, które na wzór apostołów oczekują jego przyjścia. Zapraszam zatem do wspólnego trwania w modlitwie. Będziemy:

- słuchać z otwartymi sercami Słowa Bożego, przypominającego nam o tym, co Bóg uczynił swojemu ludowi, i będziemy to odnosić to tajemnicy darów Ducha Świętego;
- odnawiać także sakrament bierzmowania;
- prosić, aby dary udzielane obficie Ludowi Bożemu znalazły w nas właściwy grunt do wydania owocu stokrotnego.

Pieśń

2. Liturgia światła

Przed ołtarzem stoi 7 zgaszonych świec (położone na podłodze lub ołtarzu, różnej wielkości, średnica 40-60 mm), a pod nimi napis z konkretnym darem Ducha Świętego. Po każdym przeczytanym fragmencie zapala się jedną ze świec.

Odczytanie Słowa Bożego (Iz 11,1-3a.6-9)

Z Księgi Izajasza

I wyrośnie różdżka z pnia Jessego, wypuści się odrośl z jego korzeni. I spocznie na niej Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej. Upodoba sobie w bojaźni Pańskiej. Wtedy wilk zamieszka wraz z barankiem, pantera z kozłębem razem leżeć będą, ciele i lew paść się będą społem i mały chłopiec będzie je poganiał. Krowa i niedźwiedzica przestawać będą przyjaźnie, młode ich razem będą legały. Lew też jak wół będzie jadał słomę. Niemowlę igrać będzie na norze kobry, dziecko włoży swą rękę do kryjówki żmii. Zła czynić nie będą ani zgubnie działać po całej świętej mej górze, bo kraj się napełni znajomością Pana, na kształt wód, które przepelniają morze.

K: Czuwajmy zatem. Niech zapalane po każdym fragmencie słowa świece oświetlają nasze serca, byśmy rozumieli, jak wielkie rzeczy Bóg przygotował tym, którzy chcą Go doświadczać, byśmy otwarli się na działanie Jego Ducha.

Następujące fragmenty mogą czytać różne osoby z zapalonymi świecami. Następnie od swojej świecy zapalają poszczególne świece wyłożone na/przy oltarzu.

1. fragment (Syr 1,1-10)

Cała mądrość od Boga pochodzi, jest z Nim na wieki. Piasek morski, krople deszczu i dni wieczności któż może policzyć? Wysokość nieba, szerokość ziemi, przepaść i mądrość któż potrafi zbadać? Jako pierwsza przed wszystkim stworzona została mądrość, rozum roztropności od wieków. Korzeń mądrości komuż się objawił, a dzieła jej wszechstronnej umiejętności któż poznał? Jest Jeden mądry, co bardzo lękiem przejmuje, siedzący na swym tronie. To Pan ją stworzył, przejrzał, policzył i wylał na wszystkie swe dzieła, na wszystkie stworzenia według swego daru, a tych, co Go miłują, hojnie nią wyposażył.

*Zapala się świecę: **Dar mądrości***

2. fragment (Iz 55,6-9)

Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko! Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawdy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje – nad waszymi drogami i myśli moje – nad myślami waszymi.

*Zapala się świecę: **Dar rozumu***

3. fragment (Łk 12,8-12)

Powiadam wam: Kto się przyzna do Mnie wobec ludzi, przyzna się i Syn Człowieczy do niego wobec aniołów Bożych; a kto się Mnie wyprze wobec ludzi, tego wyprę się i Ja wobec aniołów Bożych. Każdemu, kto mówi jakieś słowo przeciw Synowi Człowieczemu, będzie przebaczone, lecz temu, kto bluźni przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie przebaczone. Kiedy was ciągać będą do synagog, urzędów i władz, nie martwcie się, w jaki sposób albo czym macie się bronić lub co mówić, bo Duch Święty nauczy was w tej właśnie godzinie, co należy powiedzieć».

*Zapala się świecę: **Dar rady***

4. fragment (Ef 3,13-19)

Dlatego proszę, abyście się nie zniechęcali prześladowaniami, jakie znoszę dla was, bo to jest właśnie waszą chwałą. Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, od którego bierze nazwę wszelki ród na niebie i na ziemi, aby według bogactwa swej chwały sprawił w was przez Ducha swego wzmocnienie siły wewnętrznego człowieka. Niech Chrystus zamieszka przez wiarę w waszych sercach; abyście w miłości wkorzeni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi zdołali ogarnąć duchem, czym jest Szerokość, Długość, Wysokość i Głębokość, i poznać miłość Chrystusa, przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą Pełnią Bożą.

Zapala się świecę: Dar męstwa

5. fragment (Mk 10,28-30)

Wtedy Piotr zaczął mówić do Niego: „Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą”. Jezus odpowiedział: „Zaprawdę, powiadam wam: Nikt nie opuszcza domu, braci, sióstr, matki, ojca, dzieci i pól z powodu Mnie i z powodu Ewangelii, żeby nie otrzymał stokroć więcej teraz, w tym czasie, domów, braci, sióstr, matek, dzieci i pól, wśród prześladowań, a życia wiecznego w czasie przyszedłym”.

Zapala się świecę: Dar umiejętności

6. fragment (Rz 8,26-28)

Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą. Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według [Jego] zamiaru.

Zapala się świecę: Dar pobożności

7. fragment (Ps 103,8-14)

Miłosierny jest Pan i łaskawy, nieskory do gniewu i bardzo łagodny. Nie wie dzie sporu do końca i nie płonie gniewem na wieki. Nie postępuje z nami według naszych grzechów ani według win naszych nam nie odpłaca. Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak można jest Jego

łaskawość dla tych, co się Go boją. Jak jest odległy wschód od zachodu, tak daleko odsuwa od nas nasze występki. Jak się lituje ojciec nad synami, tak Pan się lituje nad tymi, co się Go boją. Wie On, z czego jesteśmy utworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem.

Zapala się świecę: Dar bojaźni Bożej

3. Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Pieśń na wystawienie

Modlitwa o odnowienie łask sakramentu bierzmowania, darów i owoców Ducha Świętego

K: Boże, Stwórco i obrońco ludzkości, wejrzyj na mnie, którego stworzyłeś na swój obraz i powołujesz do udziału w swojej chwale. Proszę Cię, odnów we mnie działanie sakramentu bierzmowania. Jak na mocy chrztu świętego uczyniłeś mnie swoim dzieckiem, tak na mocy sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej uzdolniłeś do czynnego apostołstwa. Ześlij na mnie Ducha Świętego i umocnij w czynnym dawaniu świadectwa. Naucz mnie modlić się w chwilach doświadczeń. Otocz swoją przemożną opieką.

Odnów we mnie swoje dary, niech one owocują na Twoją chwałę i pożytek ludzi. Zabierz lęk i obawy, daj męstwo i zwinność w walce z mocami ciemności. Niech moja postawa będzie zawsze wyznaniem wiary. Ojcze, Synu i Duchu Święty, usłysz wołanie błagającego Cię Kościoła: Nie pozwól, aby ktokolwiek z nas był ovladnięty przez ojca kłamstwa. Spraw, aby moje ciało stało się mieszkaniem i świątynią Trójcy Przenajświętszej.

Miłosierny Boże, wysłuchaj modlitwy Dziewicy Maryi, której Syn, umierając na krzyżu, zmiażdżył głowę starodawnego węża i wszystkich ludzi oddał w Jej macierzyńską opiekę. Niech we mnie jaśnieje światło prawdy. Niech zagości radość i pokój. Niech ovladnie duch świętości, a zamieszkując w mym sercu, przywróci mi wewnętrzną pogodę i czystość. Panie, wysłuchaj błagania Michała Archanioła i wszystkich Aniołów, którzy Tobie służą. Niech święci wskazują mi drogę prawdy i zmiłowania. Uczą korzystania z wolności i łaski, zniweczą kajdany nieprawości.

Duchu Święty, Paraklecie ludzkiego zbawienia, wysłuchaj modlitwy Apostołów Piotra i Pawła oraz wszystkich świętych, którzy dzięki Twojej łasce osiągnęli nagrodę nieba. Proszę Ciebie, uwolnij we mnie działanie Twoich charyzmatów, zachowaj nietkniętym mocą zła, bym mógł Ci słu-

żyć w pobożności i pokoju. Dozwól miłować Cię całym sercem i służyć Ci dobrymi czynami. Niech każda moja modlitwa będzie pieśnią uwielbienia i wdzięczności za Twoje dary i charyzmaty, teraz i po wszystkie dni mego istnienia.

Przez Jezusa Chrystusa, który w jedności Ducha Świętego, z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

W: Amen.

Litania do Ducha Świętego

Kyrie, elejson. Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas, Chryste, wysłuchaj nas.

Ojciec z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu Odkupiciela świata, Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Trzecia Osoba Trójcy Przenajświętszej, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, który od Ojca i Syna pochodzisz, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, który na początku stworzenia świata unosiłeś się nad wodami, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, który w postaci gołębicy pojawiłeś się nad Chrystusem w wodach Jordanu, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, który zstąpiłeś na Apostołów w postaci języków ognistych, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, który żarem gorliwości przepelniłeś serca uczniów Pańskich, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, który odrodziłeś nas w wodzie chrztu świętego, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, który nas umocniłeś w sakramencie bierzmowania, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, przez którego Bóg czyni nas dziećmi Swoimi, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, który wlewasz miłość Boską do serc naszych, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, który nas uczysz prawdziwej pobożności, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, źródło radości, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, strażniku sumień naszych, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, obecny w nas przez łaskę swoją, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty, dawco mądrości i rozumu, zmiłuj się nad nami.
Duchu, Święty, dawco rady i męstwa, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty, dawco umiejętności i pobożności, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty, dawco bojaźni Bożej, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty, dawco wiary, nadziei i miłości, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty, natchnienie skruchy i żalu wybranych, zmiłuj się nad nami.
Bądź nam miłościw, przepuść nam, Duchu Święty.
Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas, Duchu Święty.
Bądź nam miłościw, wybaw nas, Duchu Święty.
Od zwątpienia w zbawcze działanie łaski, wybaw nas, Duchu Święty.
Od buntu przeciwko prawdzie chrześcijańskiej, wybaw nas, Duchu Święty.
Od braku serca wobec bliźnich naszych, wybaw nas, Duchu Święty.
Od zatwardziałości w grzechach, wybaw nas, Duchu Święty.
Od zaniedbania pokuty, wybaw nas, Duchu Święty.
Od wszelkich złych i nieczystych spraw i myśli, wybaw nas, Duchu Święty.
Od nagłej i niespodziewanej śmierci, wybaw nas, Duchu Święty.
Od potępienia wiekuistego, wybaw nas, Duchu Święty.
My, grzeszni, Ciebie prosimy, wysłuchaj nas, Duchu Święty.
Abyś Kościołem Twoim świętym rządzić i zachować go raczył, wysłuchaj nas, Duchu Święty.
Abyś nas w wierze katolickiej utwierdzić raczył, wysłuchaj nas, Duchu Święty.
Abyś nam wytrwałości i męstwa udzielić raczył, wysłuchaj nas, Duchu Święty.
Abyś umysły nasze pragnieniem posiadania nieba natchnąć raczył, wysłuchaj nas, Duchu Święty.
Abyś w nas godne mieszkanie dla siebie przygotować raczył, wysłuchaj nas, Duchu Święty.
Abyś nas w cierpieniach pocieszyć raczył, wysłuchaj nas, Duchu Święty.
Abyś nas w łasce Twojej utwierdzić raczył, wysłuchaj nas, Duchu Święty.
Abyś nas wszystkich do zbawienia doprowadzić raczył, wysłuchaj nas, Duchu Święty.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

K: Stwórz, Boże, we mnie serce czyste.

W: I odnow we mnie moc ducha.

K: Módlmy się. Duchu Święty, który zgromadziłeś wszystkie narody w jedności wiary, przybądź i napełnij serca Twoich sług łaskę Swoją, zapal w nas ogień Twojej miłości i chroń od wszelkiego złego.

W: Amen.

Pieśń

Prośby

K: Do Boga Ojca, przez Jezusa Chrystusa, w jedności Ducha Świętego skierujmy nasze pokorne prośby:

- Módlmy się za Kościół Święty, aby wspierany darami Ducha Świętego nie ustawał w głoszeniu Dobrej Nowiny wszystkim narodom. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za naszego biskupa ..., a także za wszystkich prezbiterów naszej diecezji, zwłaszcza za tych, którzy w ostatnim czasie przyjęli sakrament święceń, aby wierną posługą dawali dowód całkowitego oddania życia Chrystusowi. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za dzieci, które w tym roku przystąpiły do Pierwszej Komunii św., aby przyjmując Chrystusa do swojego serca, uczyły się coraz bardziej kochać Boga. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za młodzież przyjmującą sakrament bierzmowania, aby Duch Święty udzielił im siedmiorakich darów. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za naszych bliskich zmarłych, aby po zakończeniu ziemskiej wędrówki znaleźli przygotowane dla nich miejsce w niebie. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za nas samych, aby Duch Święty odnowił nasze serca i zapalił w nich ogień Bożej miłości. Ciebie prosimy...

K: Dobry Boże, którego miłość jest rozlana w naszych sercach przez Ducha Świętego, wysłuchaj naszych modlitw, abyśmy potrafili być Twoimi dziećmi oraz bliźniami dla siebie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Pieśń na błogosławieństwo

Pieśń na zakończenie

Nabożeństwo dziękczynne na niedzielę po święceniach kapłańskich w diecezji

Ks. Paweł Chyla

Opole

Na niedzielę po uroczystości święceń kapłańskich zapraszamy wiernych do udziału w nabożeństwie dziękczynnym za dar nowych kapłanów. Zaproszenie to szczególnie kierujemy do ludzi młodych, którzy stoją przed wyborem drogi życiowej, a także do rodzin, które są „pierwszym seminarium”; nabożeństwo ma wtedy także wymiar promujący kapłaństwo jako drogę życia.

W pierwszej części nabożeństwa wierni poznają tegorocznych neoprezbiterów, a w drugiej otaczają ich modlitwą i wyrażają Bogu wdzięczność za nich. Krótkie biografie neoprezbiterów przygotowujemy na podstawie materiałów opublikowanych na stronach internetowych poszczególnych diecezji i seminariów duchownym lub diecezjalnych mediów w związku ze święczeniami.

1. Wstęp

Pieśń na rozpoczęcie: „Złożyłeś, Panie, w dłoniach kapłana”

Znak krzyża i pozdrowienie

Słowo wstępne

Celebrans (C): Najmilsi bracia i siostry, zgromadziliśmy się na tym nabożeństwie, aby z radością wyrazić Bogu wdzięczność za nowo wyświęconych kapłanów naszej diecezji (*w tym miejscu przybliżenie okoliczności święceń: dzień, miejsce, szafarz itd.*).

Oprócz potrzeby wyrażenia Bogu wdzięczności, gromadzi nas również poczucie odpowiedzialności za naszych neoprezbiterów, w myśl słów św. Jana Marii Vianney’a: „Nie ma złych kapłanów, są tylko tacy, za których

wierni za mało się modlą”. Módlmy się więc za tych młodych księży, aby zawsze byli kapłanami na wzór Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana.

Modlitwa

C: Panie Jezu, Ty wybrałeś spośród nas Twoich kapłanów i posyłasz ich, by głosili Twoje Słowa i działali w Twoje Imię. Wielbimy Cię i dziękujemy za tak wielki dar dla Twojego Kościoła. Prosimy Cię, napełniaj ich ogniem Twojej Miłości, aby ich posługa objawiała Twoją obecność w Kościele. A ponieważ są tylko kruchymi naczyniami, prosimy, niech Twoja Moc jaśnieje poprzez ich słabość. Spraw, by pośród utrapień i pokus nigdy nie byli zmiażdżeni, w wątpliwościach nie byli pozbawieni nadziei, a w przesładowaniach – opuszczeni.

Natchnij ich – poprzez modlitwę każdego dnia – do życia tajemnicą Twojej Śmierci i Zmartwychwstania. W czasie słabości pošlij im Twojego Ducha. Połóż Twoje Słowa na ich wargi, aby mogli nieść Dobrą Nowinę ubogim i uzdrowienie złamanym na duchu. Niech Maryja, która uformowała Twoje człowieczeństwo, ukształtuje ich na Twoje Boskie podobieństwo, przez moc Twojego Ducha, na chwałę Boga Ojca.

Pieśń: „Idźcie na cały świat”

Odczytanie tekstu Ewangelii

Z Ewangelii według św. Mateusza (Mt 1,16-20)

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich Jezus: „Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi”. A natychmiast, porzuciwszy sieci, poszli za Nim. Idąc nieco dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni, zostawiwszy ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi, poszli za Nim.

2. Prezentacja sylwetek neoprezbiterów

C: Wezwanie Chrystusa „Pójdź za mną” kilka lat temu usłyszeli tegoroczni neoprezbiterzy, którzy odpowiadając na Boże wołanie, wstąpili do seminarium, gdzie poprzez formację przygotowywali się na dzień świę-

ceń, który jest początkiem ich kapłańskiej posługi. Tegorocznymi neoprezbiterami są: *(przybliżenie sylwetek neoprezbiterów, a w ostateczności tylko odczytanie ich imion i nazwisk)*.

Pieśń: „Kapłanów swoich dał nam Bóg”

Rozważanie:

C: Św. Jan Maria Vianney podczas jednej z homilii snuł taką refleksję: „Gdyby nie było sakramentu kapłaństwa, nie mielibyśmy Pana wśród nas.

- Kto bowiem włożył Go do tabernakulum? Kapłan.
- Kto przyjął wasze dusze do Kościoła, kiedyście się narodzili? Kapłan.
- Kto karmi je, by miały siłę do ziemskiego pielgrzymowania? Kapłan.
- Kto przygotowuje je, aby mogły stanąć przed Bogiem wykąpane we Krwi Jezusa Chrystusa? Kapłan. Zawsze kapłan.
- A kiedy dusza popadnie w grzech śmiertelny, kto ją wskrzesi do życia? Kto przywróci jej spokój sumienia? Tylko kapłan.

Nie znajdziecie żadnego dobra, które pochodzi od Boga, żeby za nim nie stał kapłan. (...) Kapłaństwo jest naprawdę czymś bardzo wielkim. Kapłan zrozumie siebie dobrze dopiero w niebie. Gdybyśmy rozumieli na ziemi, czym jest kapłaństwo, umarlibyśmy nie z przejęcia, lecz z miłości. (...) Kapłan nie jest jednak kapłanem sam dla siebie. Sam sobie nie może udzielić rozgrzeszenia. Nie może sam sobie udzielić żadnego sakramentu. Kapłan nie żyje dla siebie, żyje dla was. (...) Kiedy ktoś chce zniszczyć religię, najpierw atakuje kapłanów, gdyż tam, gdzie nie ma kapłana, nie ma już ofiary Mszy Świętej, nie ma kultu Bożego. (...) Kapłaństwo jest umiłowaniem Serca Jezusa. Kiedy spotykacie kapłana, zawsze myślcie o Jezusie”.

Chwila ciszy

Pieśń: „Jezusa ukrytego”

3. Wystawienie Najświętszego Sakramentu

Modlitwa dziękczynna

C: Bądź uwielbiony, Panie Jezu Chryste, obecny w Najświętszym Sakramencie. Dziękujemy Ci za Twoją obecność pośród nas. Dziś szczególnie dziękujemy także za sakrament kapłaństwa, tak nierozzerwalnie złączony

z sakramentem Eucharystii. Przez posługę Pasterza naszej diecezji udzieliłeś go kolejnym osobom, które wybrałeś na sługi i szafarzy Twoich tajemnic. Radość przepęlnia nasze serca, dlatego wołamy do Ciebie: „Dzięki, o Panie, składamy dzięki, o wszechmogący nasz Królu w niebie!” (*śpiew refrenu pieśni powtarzany po każdym wezwaniu*)

- za ustanowienie sakramentu kapłaństwa,
- za dar powołania kolejnych osób do służby Bogu i Kościołowi,
- za dar życia nowych kapłanów,
- za środowisko rodzinne i wspólnoty parafialne naszych neoprezbiterów,
- za nasze wyższe seminarium duchowne,
- za osoby, które przykładem życia i modlitwą umacniali w powołaniu nowych kapłanów,
- za tegorocznych neoprezbiterów.

Modlitwa za neoprezbiterów

C: Panie Jezu Chryste! W osobowym bycie tych Twoich wybranych raczyłeś wycisnąć nowe i niezatarte znamię, które upodabnia ich do Ciebie, i dzięki któremu każdy z nich zostaje nazwany i jest drugim Chrystusem. Poprzez ich kapłańską posługę będzie się udzielać Twoja obecność i Twoja Ofiara sakramentalna, Twoja Ewangelia, Twoja łaska, Twój Duch – słowem, dzieło Twojego zbawienia. Dziękujemy Ci, Panie, za to wydarzenie. Spraw, aby wszyscy i zawsze byli Twoimi wiernymi sługami. Prosimy Cię, by przez ich posługiwanie i przykład życia zachowała się wiara katolicka, by paliła się nowym światłem i jaśniała w wielkodusznej miłości; aby umieli podtrzymywać prawdziwe życie chrześcijańskie w całym Ludzie Bożym oraz mieli jasność i odwagę ducha do popierania sprawiedliwości społecznej; aby zawsze szukali i znajdowali w tajemnicy eucharystycznej pełnię swojego życia duchowego i owocność swojego posługiwania pasterskiego. Prosimy Cię, wysłuchaj nas, Panie.

W: Amen.

Chwila cichej adoracji

Modlitwa ofiarowania kapłanów Bogu

C: Boże, źródło wszelkiego dobra, dziękujemy Ci, że w Swojej miłości obdarzyłeś księży (*wymieniamy imiona neoprezbiterów*) godnością kapłaństwa. Zapragnałeś, aby byli oni szczególnymi narzędziami w Twoim ręku.

Powierzamy Ci ich, a Ty mocą Ducha Świętego prowadź, kieruj i bądź z nimi. Polecamy ich dusze i ciała, powierzamy ich radości i nadzieje, wszystkie trudy i dolegliwości. Uczynź ich szczęśliwymi kapłanami, otaczaj życzliwymi ludźmi. Spraw, aby nieskalanymi umysłami, niewinnymi sercami i czystymi ciałami zawsze Tobie służyli.

W: Amen.

Chwila ciszy

C: Przyjmij, Boże, naszą pieśń uwielbienia i dziękczynienia.

Pieśń: „Ciebie, Boga, wystawiamy”

Modlitwa przed błogosławieństwem

C: Boże, nasz Ojcze, oświeć nasze serca światłem wiary i rozpal ogniem miłości, abyśmy w duchu i prawdzie z całym oddaniem wielbili Chrystusa, którego w Najświętszym Sakramencie czcimy jako naszego Boga i Pana. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W: Amen.

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

Pieśń na uwielbienie: „Wielbię Ciebie w każdym momencie”

Pieśń na zakończenie: „Wiele jest serc”

Komentarze do czterech ołtarzy na uroczystość Bożego Ciała 2024 r.

Ks. Marcin Sadowski

Płock

1. Pierwszy ołtarz

Ewangelia (Mt 26,17-19.26-29)

A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamiał i dał uczniom, mówiąc: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje”. Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: „Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów”.

Hasło: Eucharystia buduje wspólnotę Kościoła

Celebrans (C): Jezus gromadzi swoich uczniów wokół stołu podczas Ostatniej Wieczerzy. Gromadzi wokół siebie wspólnotę ludzi, którzy są mu bliscy. Apostołowie nie są tutaj widzami jak w teatrze, nie przyszli patrzeć na Jezusa z pewnego dystansu: przyszli uczestniczyć, współtworzyć tę niezwykłą ucztę.

Eucharystia nie jest jedynie wspomnianiem Ostatniej Wieczerzy jako wydarzenia historycznego z przeszłości, ale jej celebrowaniem. Zgromadzeni wierni nie są widzami, lecz uczestnikami i – podobnie jak niegdyś Apostołowie, tak teraz oni – współtworzą ją przez swoją obecność i zaangażowanie. Kościół po Soborze Watykańskim II dokonał reformy liturgicznej według zasady *participatio actuosa*, by podkreślić, że każdy, kto przychodzi na Eucharystię, jest jej pełnoprawnym, czynnym i aktywnym uczestnikiem.

W encyklice *Ecclesia de Eucharistia* św. Jan Paweł II zawarł rozdział II pod tytułem „Eucharystia buduje Kościół”. Napisał tam: „Apostołowie przyjmując w Wieczerniku zaproszenie Jezusa: «Bierzcie i jedzcie... Bierzcie i pijcie z niego wszyscy...» (Mt 26,26-27), weszli z Nim po raz pierw-

szy w Komunię sakramentalną. Od tej chwili aż do końca czasów Kościół buduje się przez tę Komunię sakramentalną z Synem Bożym, który się za nas wydał: «To czyńcie na moją pamiątkę... Czyńcie to, ile razy pic będziecie, na moją pamiątkę» (1 Kor 11,24-25; por. Łk 22,19)” (nr 21). W ten sposób Eucharystia staje się początkiem uczestnictwa we wspólnocie Kościoła, ale także szczytem tego uczestnictwa, ponieważ wspólnota Kościoła najlepiej ukazuje się podczas sprawowania Eucharystii.

2. Drugi ołtarz

Ewangelia (Mk 8,1-9)

„(...) Poleciał ludowi usiąść na ziemi. A wzięwszy siedem chlebów, odmówił dziękczynienie, połamał i dawał uczniom, aby je rozdzielali. I rozdali ludowi”.

Hasło: Eucharystia otwiera na potrzeby braci

C: Jezus rozmnożył chleb dla ludzi, którzy przyszedli na miejsce oddalone od miasta, by Go posłuchać. Cud rozmnożenia był dziełem Jezusa, ale nakarmienie wszystkich zebranych – nie. To nie Jezus rozdzielał chleby, nie On zanosił je zebrany. Zrobili to uczniowie. To dzięki ich zaangażowaniu ogromny, czterotysięczny tłum mógł najeść się do syta.

Wspólnota Kościoła gromadzi się wokół Jezusa, podobnie jak owi ludzie na pustkowiu. On stoi w centrum, On dokonuje cudu „rozmnożenia” chleba eucharystycznego. Ale jego rozdzielanie zostawił w rękach ludzi. Podobnie On dokonuje cudów uwrażliwienia ludzkich serc na potrzeby braci, On porusza ludzi i zaprasza ich do współpracy w różnych formach działalności charytatywnej. Ale nie On sam odwiedza chorych w hospicjum – robią to Jego uczniowie, nie On karmi głodnych czy pomaga bezdomnym – robią to Jego uczniowie. W ten sposób – dzięki zaangażowaniu uczniów Jezusa – ukazuje się i rozwija wspólnota Kościoła.

3. Trzeci ołtarz

Ewangelia (Łk 24,13-16.28-35)

W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, którzy im oznajmili: „Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi”. Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

Hasło: Eucharystia inspiruje do głoszenia Chrystusa

C: Dwaj uczniowie wędrujący do Emaus byli załamani wydarzeniami, których stali się świadkami w Jerozolimie. Spodziewali się chwały potężnego królestwa Jezusa, a tymczasem zobaczyli śmierć i grób. Nie mieściło im się w głowie, że to może nie być koniec. Ale wędrowka z nieznanym, który przyłączył się do nich, zupełnie zmieniła ich perspektywę. Zrozumieli, że to musiało się wydarzyć, że Pan zmartwychwstał i żyje. Najciekawsze jest jednak ich zachowanie w momencie, kiedy to do nich dotarło: „w tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy” (Łk 24,33). Nie mogli nie mówić o tym, co ich spotkało, czego doświadczyli i co zrozumieli.

Podobnie i dziś doświadczenie spotkania ze zmartwychwstałym Jezusem, które przeżywamy podczas Eucharystii, sprawia, że nie można nie mówić o żyjącym Panu. I nie jest to zadanie jedynie kapłanów, ale każdego wiernego. Nie wymaga to żadnego nakazu czy dekretu – każdy, kto na swej drodze spotka Jezusa, opowiada o tym, jak Go poznał i co Mu powiedział.

Doświadczenie głoszenia Ewangelii – czyli nie „czegoś”, ale Kogoś – staje się coraz powszechniejsze pośród osób świeckich. To świeccy ze swoim świadectwem mogą dotrzeć tam, gdzie żaden ksiądz nie zostałby przyjęty. Tak z Eucharystii, które jest miejscem słuchania Jezusa i łamania chleba, wypływa zaangażowanie i uczestnictwo wiernych w misji głoszenia Jezusa.

4. Czwarty ołtarz

Ewangelia (J 17,20-26)

„Ojcze, nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał”.

Hasło: Eucharystia włącza do uczestnictwa we wspólnocie Kościoła

W encyklice *Ecclesia de Eucharistia* św. Jan Paweł II napisał: „Eucharystia tworzy komuniję i wychowuje do komunii. Św. Paweł pisał do wiernych w Koryncie ukazując, jak bardzo ich podziąły, które się objawiały podczas zgromadzeń eucharystycznych, były w sprzeczności z Wieczerną Pańską, którą sprawowali. Konsekwentnie Apostoł zapraszał ich do refleksji nad prawdziwą rzeczywistością Eucharystii, aby mogli powró-

cić do ducha braterskiej jedności (por. 1 Kor 11,17-34). Skutecznie nawiązywał do tego św. Augustyn, który (...) zauważył: (...): «Chrystus Pan (...) konsekrował na swym ołtarzu tajemnicę naszego pokoju i jedności. Kto dostępuje tajemnicy jedności, a nie zachowuje więzi pokoju, nie otrzymuje tajemnicy dla swego dobra, ale dowód przeciw sobie» (nr 40).

Eucharystia, która gromadzi i jednoczy wiernych przez przyjmowanie tego samego Ciała Chrystusa, staje się źródłem jedności Kościoła. W ten sposób wierni – włączeni we wspólnotę, zjednoczeni w Chrystusie – stają się częścią Kościoła. Uczestniczą w Kościele nie poprzez własną aktywność i działanie, ale przede wszystkim przez wewnętrzne zjednoczenie z Jezusem. Uczestnictwo we wspólnocie Kościoła tutaj bierze swoje źródło: nie w działaniu, a w bliskości – nie w aktywności, a w miłości.

Nabożeństwo Słowa Bożego z błogosławieństwem kandydatów do pełnienia funkcji lektora

Ks. Krzysztof Ora

Świdnica

Celebracja rozpoczyna się procesją przez kościół do ołtarza w zwykłym porządku. Kandydaci do pełnienia funkcji lektora po dojściu do ołtarza i wykonaniu należnych znaków czci zajmują wyznaczone wcześniej miejsce.

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen.

K: Pan z wami.

W: I z duchem Twoim.

Wprowadzenie

K: Kościół jest wspólnotą, która rodzi się z głoszenia, słuchania i rozważania słowa Bożego. Bóg nieustannie przemawia do swego ludu, by w Jego słowie znajdował on wskazanie wyznaczające słuszne ścieżki, którymi wspólnota ochrzczonych będzie zmierzała po drogach teraźniejszości. Słowo odsłaniające Boże myślenie i postanowienia rozbrzmiewa dzisiaj głosem tych, których Kościół zaprasza i posyła, by pełnili w zgromadzeniu wierzących zadanie lektora. Pierwszym miejscem głoszenia słów Pana jest liturgia. To w jej trakcie odczytywane słowo staje się darem Boga, jaki przekazuje On swojemu Kościołowi. W trakcie naszej celebracji będziemy świadkami, kiedy obecni wśród nas kandydaci zostaną pobłogosławieni do funkcji lektora. Wsłuchajmy się zatem w słowo Boże, które niech będzie dla nas przypomnieniem budzącym naszą wiarę w jego znaczenie i skuteczność.

Módlmy się. Wszechmogący Boże, daj nam ducha rozumu, prawdy i pokoju, † abyśmy gorliwie starali się poznać Twoją wolę * i zgodnie wpro-

wadzali w czyn poznane zadania. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa (Pwt 30,10-14)

Słowo Boże jest blisko Ciebie

Pan na nowo będzie się cieszył ze świadczenia ci dobrodziejstw, (...) jeśli będziesz słuchał głosu Pana, Boga swego, przestrzegając Jego poleceń i postanowień zapisanych w księdze tego Prawa; jeśli wrócisz do Pana, Boga swego, z całego swego serca i z całej swej duszy. Polecenie to bowiem, które ja ci dzisiaj daję, nie przekracza twych możliwości i nie jest poza twoim zasięgiem. Nie jest w niebiosach, by można było powiedzieć: „Któż dla nas wstąpi do nieba i przyniesie je nam, a będziemy słuchać i wypełnimy je”. I nie jest za morzem, aby można było powiedzieć: „Któż dla nas uda się za morze i przyniesie je nam, a będziemy słuchać i wypełnimy je”. Słowo to bowiem jest bardzo blisko ciebie: w twych ustach i w twoim sercu, byś je mógł wypełnić.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny (Ps 19 [18],8-9.10.15 [R.: por. J 6,63c])

Ref.: Słowa Twe, Panie, są duchem i życiem.

Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę, *
 świadectwo Pana jest pewne, nierozważnego uczy mądrości.
 Jego słuszne nakazy radują serce, *
 jaśniejże przykazanie Pana i olśniewa oczy.

Ref.: Słowa Twe, Panie, są duchem i życiem.

Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, *
 sądy Pana prawdziwe, wszystkie razem słuszne.
 Niech znajdą uznanie przed Tobą †
 słowa ust moich i myśli mego serca, *
 Panie, moja Opoko i mój Zbawicielu.

Ref.: Słowa Twe, Panie, są duchem i życiem.

Czytanie z Drugiego listu św. Pawła Apostoła do Tymoteusza (2 Tm 3,14-19)

Wszelkie Pismo od Boga jest pożyteczne

Ty natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono, bo wiesz, od kogo się nauczyłeś. Od lat bowiem niemowlecy znasz Pisma święte, które mogą cię nauczyć mądrości wiodącej ku zbawieniu przez wiarę w Chrystusie Jezusie. Wszelkie Pismo od Boga natchnione [jest] i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości – aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu.

Oto słowo Boże.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Nie samym chlebem żyje człowiek,
lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia według św. Łukasza (Łk 4,16-21)

Jezus czytający w synagodze.

Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane: Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana. Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. Począł więc mówić do nich: „Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli”.

Oto słowo Pańskie.

Homilia

(można w niej wykorzystać jako inspirację poniższą katechezę liturgiczną)

K: W odnowie liturgii Słowa Bożego po Soborze Watykańskim II nawiązano do starej tradycji chrześcijańskiej i przywrócono liturgiczną funkcję

lektora. Mogą ją pełnić, tak jak w pierwszych wiekach chrześcijaństwa, ludzie świeccy – mężczyźni i kobiety, młodzi chłopcy i dziewczęta. Im to przysługuje przywilej czytania wszystkich lekcji z Pisma Świętego, z wyjątkiem Ewangelii, nie tylko w czasie Mszy Świętej, ale również podczas innych celebracji liturgicznych. Ponadto lektor, gdy nie ma psalmisty, może odśpiewać lub odczytać psalm między czytaniem. Niezwykle ważnym wymaganiami, jakie stawia się lektorowi, jest jego właściwy stosunek do Pisma Świętego i troska o głębszą znajomość, rozumienie i umiłowanie Słowa Bożego. Lektor jest tym, który żyje Słowem Bożym, czyta je i nad nim rozmyśla, z niego czerpie tematy do refleksji i modlitwy.

Wspólnota wiernych uczestniczących w liturgii składa się z wielu członków, zorganizowanych i zjednoczonych pod przewodnictwem kapłana. Dlatego w zgromadzeniu liturgicznym obowiązuje zasada podziału funkcji i zadań. Różne działania i posługi są wykonywane przez poszczególne osoby dla dobra wspólnego wszystkich członków. W odprawianiu liturgii każdy spełniający swą funkcję, czy to duchowny czy świecki, powinien czynić tylko to i wszystko to, co należy do niego z natury rzeczy i na mocy przepisów liturgicznych (KL 28). Poprzez swoją posługę w liturgii lektorzy oraz wszyscy inni zaangażowani czynnie w celebrację powinni stać się na co dzień prawdziwymi świadkami Chrystusa, któremu służą przy ołtarzu. Swoje czynności powinni wypełniać pobożnie, gorliwie, na chwałę Bożą i dla dobra wspólnoty parafialnej. Powinni także pomagać ludziom i nieść radość, zwalczać wady, rozwijać w sobie życie Boże, systematycznie poznawać liturgię i żyć nią na co dzień.

Po homilii wszyscy pozostają w postawie siedzącej. Opiekun służby liturgicznej lub wyznaczony lektor wzywa otrzymujących błogosławieństwo, mówiąc:

Niech przystąpią Ci, którzy mają być pobłogosławieni do pełnienia funkcji lektora.

Kandydaci wstają i ustawiają się przed celebransem. Teraz przyjmujących błogosławieństwo można wezwać po imieniu. Wówczas każdy wywołany odpowiada: „Jestem” i czyni krok naprzód. Po zakończeniu prezentacji następuje dialog między duszpasterzem służby liturgicznej a przewodniczącym zgromadzenia (np. biskup, dziekan, proboszcz). Duszpasterz służby liturgicznej mówi:

Czcigodny Ojczy, w imieniu tych kandydatów proszę o włączenie ich do grona lektorów oraz udzielenie im błogosławieństwa do pełnienia funkcji lektora w zgromadzeniu liturgicznym.

K: Czy są świadomi zadań, jakie Kościół powierza lektorom i potrafią je pełnić?

Duszpasterz służby liturgicznej odpowiada:

Zostali o tym pouczeni. Po ukończeniu przewidzianej dla nich formacji uważam, że są przygotowani do pełnienia tej funkcji.

Celebrans zwraca się do kandydatów z krótkim pouczeniem:

K: Drodzy kandydaci, otrzymacie dziś błogosławieństwo do pełnienia zaszczytnej funkcji lektora. Będziecie czytać słowo Boże zgromadzonym na liturgii wiernym. Staniecie się sługami objawionej prawdy, która rozjaśnia drogi ludzkiego życia. Spełniajcie to zadanie z wielką wiarą i miłością. Rozważajcie to słowo w sercu i bądźcie jego świadkami w codziennym życiu. A teraz wobec zgromadzonej wspólnoty wyznajcie, jakie są wasze postanowienia. Pytam każdego (i każdą) z was:

K: Czy chcesz pełnić funkcję lektora w zgromadzeniu liturgicznym, aby przez to służyć Kościołowi i przyczyniać się do jego wzrostu?

Wybrani: Chcę.

K: Czy chcesz gorliwie rozważać słowo Boże i być świadkiem Chrystusa w codziennym życiu?

Wybrani: Chcę.

Modlitwa błogosławieństwa

Wszyscy wstają. Przewodniczący liturgii mówi:

K: Błagajmy miłosiernego Boga, aby obdarzył swoim błogosławieństwem tych naszych braci (i siostry), którzy zostali wybrani do pełnienia funkcji lektora.

Kandydaci klękają, a wszyscy, stojąc, modlą się przez chwilę w ciszy. Następnie celebrans odmawia modlitwę:

K: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty wielokrotnie przemawiałeś do ludzi przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówiłeś do nas przez Syna. Pobłogosław tych wybranych członków służby liturgicznej, którzy mają pełnić we wspólnocie funkcję lektora. Spraw, aby nieustannie rozważając Twoje słowo, zostali przez nie ukształtowani i wiernie przekazywali je swoim braciom, a znak, który dziś otrzymują, niech przypomina im o Twojej miłości i podjętych przez nich zobowiązaniach. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Przewodniczący kropi wodą błogosławioną nowych lektorów oraz przygotowany dla nich znak. Nowi lektorzy wstają i otrzymują stosowany znak. Następnie zajmują swoje miejsca w prezbiterium.

Modlitwa wiernych

K: Chrystusowi, który powołuje i uzdalnia do służby w Jego Kościele przedstawmy nasze prośby:

- Módlmy się za papieża Franciszka, wszystkich biskupów i kapłanów, aby własnym przykładem życia pociągali innych na drogę Zbawienia. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za rządzących państwami, by kierowali się troską o budowanie pokoju i poprawę warunków życia najbardziej potrzebujących. Ciebie prosimy...
- Módlmy się o liczne i święte powołania kapłańskie, zakonne i misyjne, aby nigdy nie zabrakło szafarzy sakramentów i głosicieli Ewangelii. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za całą wspólnotę służby liturgicznej, szczególnie za nowych lektorów, aby Chrystus obdarzył ich w tej służbie swoim błogosławieństwem. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za rodziny i bliskich lektorów, aby wiara w Chrystusa dodawała im sił do codziennej miłości. Ciebie prosimy...
- Módlmy się za całą parafię, zarówno zmarłych, jak i żyjących, niech Chrystus Król wszechświata będzie dla nas Przewodnikiem na drogach naszego życia. Ciebie prosimy...

Ojcze, Twój Syn zakręlował na drzewie krzyża, a Jego miłość jest jedyną prawdą, przez Niego udzielasz nam pokoju; przyjmij nasze modlitwy, które zanosimy do Ciebie, i wysłuchaj nas przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Zakończenie

K: Zakończmy naszą celebrację, prosząc o przyjście Królestwa Bożego.

Ojcze nasz

K: Módlmy się. Boże, Twój Syn obiecał, że będzie pośród wszystkich zgromadzonych w Jego imię, † spraw, abyśmy odczuwali, że jest obecny z nami i obdarza nas łaską, miłosierdziem i pokojem, * zachowując nas w prawdzie i miłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twój Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

Błogosławieństwo końcowe

K: Niech Bóg was błogosławi i strzeże.

W: Amen.

K: Niech Bóg rozpromieni swoje oblicze nad wami i obdarzy was swoją łaską.

W: Amen.

K: Niech zwróci ku wam oblicze swoje i obdarzy was pokojem.

W: Amen.

K: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, i Duch Święty.

W: Amen.

W drodze z bł. Carlem Acutisem

Nabożeństwo po bierzmowaniu i ŚDM w Lizbonie w 2023 r.

Ks. Piotr Hoffmann, ks. Andrzej Wołpiuk

Bielsko-Biała

Ideą nabożeństwa jest zaproszenie bierzmowanych na drogę wspólnoty Kościoła, pokazanie miejsca młodych w Kościele, do czego okazją są Światowe Dni Młodzieży.

1. Procesja wejścia

Pieśń: „Dotknij, Panie, moich oczu”

Znak krzyża i pozdrowienie

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen.

K: Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi.

W: I z duchem twoim.

2. Wprowadzenie

K: Świętość jest zadana nam wszystkim – nie rodzimy się z nią, ani nie przychodzi sama. Świętym mogę się stawać. To połączenie dwóch rzeczywistości – ludzkiej i Bożej – czyli nieustanne rozwijanie swoich zdolności i talentów z pomocą łaski Bożej. Świętość nie jest ucieczką od spraw tego świata, ale właściwym angażowaniem się w nie. Fundamentem świętości jest zawsze posłuszeństwo woli Bożej i wierność Bogu w każdej chwili swego życia. Świętość to nie pobożny wygląd, to nie zewnętrzne praktyki religijne, to nie objawienia czy nawet duchowe doświadczenia.

Świętość to mówienie życiu TAK, bez względu na to, jakie niesie problemy. To mówienie Bogu TAK na Jego plan/projekt miłości wobec naszego życia. Chcemy się uczyć świętego życia od najlepszych – od tych, którzy w swoim życiu otwierali się na natchnienia Ducha Świętego i przynosili obfite owoce dobra. Chcemy się uczyć od ŚWIĘTYCH – dziś szczególnie od błogosławionego Carla Acutisa, jednego z patronów Światowych Dni Młodzieży w Lizbonie.

Dlatego gromadząc się na modlitwie, najpierw prosimy z wielką mocą i ufnością: Zstąp na nas, Duchu Święty, i naucz, jak żyć, jak oddzielać dobro od zła, jak przeciwstawiać się kulturze tymczasowości i użycia. Nie pozwól nam odejść od Boga i zwrócić się ku zwodniczym urokom drogi wygodnej, usłanej przyjemnościami i gonitwą za sukcesem. Z tyłu stron przyplływają pokusy i złudne obietnice. Tyłu z nas przegrywa, zwiedzionych obietnicami rajy na ziemi. Wyprowadź nas, Duchu Święty, z tej jałowej gleby, gdzie pustkę duchową zapelnia się hałasem dźwięków i używkami. Daj nam radość pokoju, która wypływa z zawierzenia Bogu i naśladowania Jego drogi.

Módlmy się. Wszechmogący Boże, niech przykłady Twoich świętych pociągają nas do lepszego życia; † spraw, abyśmy nieustannie naśladowali czyny błogosławionego Carla Acutisa, * którego pamięć czcimy. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

W: Amen.

Pieśń: „Wzywam Cię, Duchu, przyjdź”

3. Liturgia Słowa

Czytanie z Księgi Mądrości (Mdr 4,7-15)

Sprawiedliwy, choćby umarł przedwcześnie, znajdzie odpoczynek. Starość jest czigodna nie przez długowieczność i liczbą lat się jej nie mierz: sędziwością u ludzi jest mądrość, a miarą starości życie nieskalane. Ponieważ spodobał się Bogu, znalazł Jego miłość, i żyjąc wśród grzeszników, został przeniesiony. Zabraný został, by złość nie odmieniła jego myśli albo ułuda nie uwiodła duszy: bo urok marnośći przesłania dobro, a burza namiętnośći mąci prawy umysł. Wcześniej osiągnąwszy doskonałość, przeżył czasów wiele. Dusza jego podobała się Bogu, dlatego pospiesznie wyszedł spośród nieprawośći.

A ludzie patrzyli i nie pojmowali ani sobie tego nie wzięli do serca, że łaska i miłosierdzie nad Jego wybranymi i nad świętymi Jego opatrzność.

Oto słowo Boże.

Albo

Czytanie z Pierwszego Listu św. Jana Apostoła (1 J 2,12-17)

Piszę do was, dzieci, że dostępujecie odpuszczenia grzechów ze względu na Jego imię. Piszę do was, ojcowie, że poznaliście Tego, który jest od początku. Piszę do was, młodzi, że zwyciężyliście Złego.

Napisałem do was, dzieci, że znacie Ojca, napisałem do was, ojcowie, że poznaliście Tego, który jest od początku, napisałem do was, młodzi, że jesteście mocni i że nauka Boża trwa w was, i zwyciężyliście Złego.

Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. Wszystko bowiem, co jest na świecie, a więc: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha tego życia, nie pochodzi od Ojca, lecz od świata. Świat zaś przemija, a z nim jego pożądliwość; kto zaś wypełnia wolę Bożą, ten trwa na wieki.

Oto słowo Boże.

Psalm responsoryjny (Ps 148,1-2.11-14)

Refren: Chłopcy i dziewczęta, chwalcie imię Pana.

Chwalcie Pana z niebios, *
chwalcie Go na wysokościach.
Chwalcie Go, wszyscy Jego aniołowie, *
chwalcie Go, wszystkie Jego zastępy.

Refren: Chłopcy i dziewczęta, chwalcie imię Pana.

Królowie ziemscy i wszystkie narody, *
władcy i wszyscy sędziowie tej ziemi,
młodzieńcy i dziewczęta, †
starcy i dzieci *
niech imię Pana wychwalają.

Refren: Chłopcy i dziewczęta, chwalcie imię Pana.

Majestat Jego ponad ziemią i niebem *
i On pomnaża potęgę swego ludu.
Oto pieśń pochwalna wszystkich Jego świętych, *
synów Izraela, ludu, który jest Mu bliski.

Refren: Chłopcy i dziewczęta, chwalcie imię Pana.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Błogosławieni czystego serca,
albowiem oni Boga oglądać będą.

Aklamacja: Alleluja, alleluja, alleluja.

Ewangelia (Łk 2,41-52)

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza

Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał On lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy, szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami.

Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: „Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie”. Lecz On im odpowiedział: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział.

Potem poszedł z nimi i wrócili do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.

Oto słowo Pańskie.

4. Homilia – propozycja (ks. Andrzej Wołpiuk)

K: „Być zawsze zjednoczonym z Jezusem – to mój plan na życie” – mawiał. „Żyć z Jezusem, dla Jezusa i w Jezusie” – to cechy życia Carla Acutisa. Carlo twierdził, że kompasem naszego życia powinno być Boże Słowo,

z którym musimy stale się mierzyć, by iść w kierunku Nieba i nie umrzeć jako „kserokopie”. Jednak, by dojść do tego celu, potrzebujemy specjalnych środków, tj. modlitwy i sakramentów. W swoim życiu Carlo stawiał na pierwszym miejscu Eucharystię, którą nazywał „swoją autostradą do Nieba”. Pierwszą Komunię przyjął w wieku 7 lat i od tamtej pory nigdy nie opuścił codziennej Mszy Świętej, nie zaniedbał odmawiania różańca, ani pierwszopiątkowej spowiedzi. Spowiadał się systematycznie co tydzień. Po codziennej Mszy zawsze zostawał na chwilę adoracji Najświętszego Sakramentu, bo jak mawiał: „Trwając przed Jezusem w Eucharystii, stajemy się święci; im więcej Eucharystii przyjmujemy, tym bardziej stajemy się podobni do Jezusa. To nasz przedsmak Nieba na ziemi”.

Carlo często zastanawiał się, dlaczego ludzie stoją godzinami w kilometrowych kolejkach, aby zobaczyć koncert muzyki rockowej, a nikt nie ustawia się w takich kolejkach do Jezusa w Eucharystii. Twierdził, że ludzie nie zdają sobie sprawy z tego, co tracą, w przeciwnym bowiem razie kościoły byłyby pełne. Był bardzo oddany Maryi. Mówił, że Matka Boża to kobieta jego życia. „Żartował, że modlitwa na różańcu to najbardziej romantyczne spotkanie, jakie codziennie odbywa” – wspomina jego mama Antonia. Maryi zawierzył swoją czystość i ofiarowywał swoje dobre uczynki. Carlo był pod wrażeniem tego, co powiedziała Maryja w Fatimie, że wiele dusz idzie do piekła, ponieważ nie ma nikogo, kto modli się i za nie pokutuje. Dlatego ofiarowywał małe wyrzeczenia Maryi za tych, którzy już odeszli. W jego żyłach płynęła polska krew – jego babcia, Maria, była Polką. „Ojcze nasz” i „Zdrowaś Maryjo” odmawiał także po polsku – nauczył go tego polska opiekunka.

Carlo był przekonany, że Bóg jest mocno aktywny on-line, a jeden post w mediach społecznościowych na zawsze może odmienić czyjeś życie. Gdy miał 11 lat, zaprojektował stronę internetową o cudach eucharystycznych (jest dostępna także po polsku). Żył, jak jego rówieśnicy, ale nie szczędził swojego czasu dla innych. Pracował jako wolontariusz w jadłodajni dla ubogich. Potrafił się dzielić z potrzebującymi. Rozdawał jedzenie osobom bezdomnym, dawał im także jałmużnę, a gdy ktoś potrzebował jakiejś konkretnej rzeczy, kupował ją za swoje oszczędności. Potrafił zdjąć buty i ofiarować je bezdomnemu. Dobrych czynów nie robił na pokaz, lecz z potrzeby serca. Mawiał: „Jedyne, co uczyni nas pięknymi w oczach Boga, to sposób, w jaki Go kochaliśmy i w jaki sposób kochaliśmy naszych braci”. Carlo bardzo lubił przyrodę, kochał zwierzęta i grę na saksofonie. Postać św. Franciszka inspirowała go i fascynowała.

Mając 15 lat, nagle zachorował. Zwykła grypa okazała się najbardziej agresywną białaczką typu M3 o gwałtownym przebiegu. Carlo ujął lekarzy i pielęgniarki swoją postawą znoszenia wielkiego cierpienia bez słowa skargi. Swoje cierpienie ofiarował za papieża, Kościół, kapłanów oraz o nawrócenie grzeszników. Carlo zawierzył się Bogu i był przygotowany na swoją śmierć. Powiedział: „Przeżyłem swoje życie, nie tracąc ani minuty na rzeczy, które nie podobają się Bogu”. Zmarł w szpitalu kilka dni po pierwszej diagnozie. 12 października 2006 r. o godz. 6.45 przestało bić jego serce. Zgodnie ze swoją prośbą został pochowany w Asyżu.

Carlo miał szczególną bliskość z Bogiem – on się z Bogiem przyjaźnił i bardzo Go kochał. „Jeśli chce się modlić owocnie, potrzeba wielkiej energii, ufności, miłości, wytrwałości, gorliwości, cierpienia”; „Jezus zaprasza mnie, bym porzucił wszystko i poszedł za nim. Jezus Chrystus mówi w nas. Powinniśmy Go słuchać i naśladować we wszystkim”. Carlo miał wyjątkową modlitwę: „Panie, uczyni mnie świętym w taki sposób, w jaki chcesz” i przypominał, że „każdy rodzi się oryginałem, ale wielu kończy swe życie jako marne fotokopie”. „Uświęcanie się to nie dodawanie, lecz odejmowanie: to mniej «mnie», aby zostawić miejsce Bogu”. Carlo Acutis żył radością Ewangelii ofiarowaną innym ludziom. Jego życie można streścić w trzech słowach: Eucharystia, Internet i miłosierdzie. Ten młody Włoch Boga „zaprosił” do Internetu, Internet do Kościoła, a jedno i drugie wykorzystywał do czynienia dobra i ewangelizowania, głównie przez przykład swojego życia. Został ogłoszony błogosławionym 10 października 2020 r. Carlo Acutis został jednym z patronów Światowych Dni Młodzieży w Lizbonie w 2023 roku. Warto pójść Jego śladem.

Chwila ciszy.

Pieśń: „Będę śpiewał Tobie, mocy moja”

K: „Poprzez świętość młodych, Kościół może odnowić swój duchowy zapał i energię apostołską. Balsam świętości zrodzonej z dobrego życia wielu młodych ludzi może uleczyć rany Kościoła i świata, przywracając nas do tej pełni miłości, do której zawsze byliśmy wezwani: młodzi święci zachęcają nas do powrotu do naszej pierwszej miłości (por. Ap 2,4). Są święci, którzy nie zaznali dorosłego życia i zostawili nam świadectwo innego sposobu przeżywania młodości” (Franciszek, *Christus vivit*, nr 50).

Dobry Boże, bł. Carlo Acutis powtarzał: „Wszyscy rodzą się jako oryginały, ale wielu umiera jako fotokopie”. Chcemy modlić się dzisiaj z Psal-

mistą: „Ty bowiem utworzyłeś moje nerki, Ty utkałeś mnie w łonie mej matki. Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie, godne podziwu są Twoje dzieła. I dobrze znasz moją duszę, nie tajna Ci moja istota”.

Chcemy dziękować Bogu za bł. Carla Acutisa, za łaski, jakie dzięki niemu od Boga otrzymujemy, i za przykład jego życia, który pociąga wielu młodych na całym świecie. Chcemy również prosić o dar rozeznania drogi naszego życia i odwagę pójścia tą drogą, którą Bóg dla nas przygotował, abyśmy jak bł. Carlo Acutis przeżywali „swoje życie, nie tracąc ani minuty na rzeczy, które nie podobają się Bogu”.

Najwyższy, chwalebny Boże,
rozjaśnij ciemności mego serca
i daj mi, Panie,
prawdziwą wiarę,
niezachwianą nadzieję
i doskonałą miłość,
odczucie i poznanie,
abym wypełniał Twoje święte
i prawdziwe posłannictwo. Amen (*św. Franciszek z Asyżu*)

Matko Boża, Stolico Mądrości, Ty znasz ścieżki naszych młodych serc. Proszę, pokieruj drogą mojego życia. Jeśli Bóg chce, abym w przyszłości założył rodzinę, naucz mnie autentycznej miłości ku człowiekowi. Pomóż mi wyzwolić się z egoizmu i ciasnej interesowności.

Jeśli Syn Twój zapragnie uczynić mnie swoim uczniem, uzdolnij mnie, abym ochotnym sercem przyjął Jego wezwanie. Wtedy z radością pójdę głosić miłość Boga ku wszystkim. Maryjo, ufny sercem oddaję moją przyszłość w Twoje matczyne ręce. Amen.

Boże, który chcesz wszystkich ludzi zbawić i przywieść do poznania prawdy, pošlij robotników na żniwo swoje i daj im głosić słowo Twoje z niezachwianą gorliwością, aby prawda Twoja rozszerzała się i była wysławiana, a wszystkie narody poznały Ciebie, jedynego i prawdziwego Boga. Amen.

Pieśń: „Pan jest mocą swojego ludu”

K: „Jeśli potrafimy słuchać tego, co mówi nam Duch, nie możemy pomijać faktu, że duszpasterstwo młodzieżowe musi być zawsze duszpasterstwem misyjnym. Młodzi bardzo się ubogacają, gdy pokonują nieśmiałość

i znajdują odwagę, by pójść odwiedzić domy, i w ten sposób nawiązują kontakt z życiem ludzi, uczą się patrzeć poza granice swojej rodziny i grupy, zaczynają rozumieć życie w szerszej perspektywie” (Franciszek, *Christus vivit*, nr 240).

Chcemy przez wstawiennictwo bł. Carla Acutisa, patrona młodzieży, wypraszać potrzebne łaski dla młodych Polaków, aby przeżycia, których doświadczyli w czasie Światowych Dni Młodzieży w Lizbonie, umocniły ich na drogę kroczenia za Chrystusem i świadectwa ewangelicznego życia wobec swoich rówieśników. Uczynmy to słowami Litanii do Błogosławionego.

Litania do bł. Carla Acutisa

Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.
Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.
Ojciec z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.
Synu, Odkupicielu świata, Boże,
Duchu Święty, Boże,
Święta Trójco, Jedyne Boże,
Święta Maryjo, módl się za nami.
Błogosławiony Karolu Acutisie,
Wierny Uczniu naszego Pana, Jezusa Chrystusa,
Wzorze pobożności eucharystycznej,
Zatopiony w adoracji Najświętszego Sakramentu,
Uczący codziennego uczestniczenia w Mszy Świętej,
Przypominający światu cuda eucharystyczne,
Ukazujący wartość sakramentu pokuty i pojednania,
Czczący całym swoim życiem Matkę Bożą,
Rozmodlony na świętym Różańcu,
Przypominający o obecności Anioła Stróża,
Przyjacielu świętych i błogosławionych,
Idący drogą życia św. Franciszka z Asyżu,
Pielgrzymie do miejsc świętych,
Wzorze miłosierdzia i pomocy bliźnim,
Pochylający się nad bezdomnymi i biednymi,
Przykładzie autentycznej skromności,
Wzorze życia w czystości,
Patronie dzieci i młodzieży,
Patronie internautów,

Terapeuto uzależnionych od komputera i Internetu,
Katechizujący bliźnich swoim życiem,
Wstawiający się za chorymi na białaczkę,
Pociecho cierpiących,
Wlewający nadzieję w pogrążonych trudnościami życiowymi,
Wspomagający zrozpaczonych rodziców po stracie dziecka,
Ofiarujący swoje życie za Kościół i papieża,
Pomagający w odejściu do Domu Ojca,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

K: Módl się za nami, błogosławiony Carlo Acutisie.

W: Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

K: Módlmy się. Boże bogaty w miłosierdzie, Ty dałeś swojemu Kościołowi za wzór autentycznego życia chrześcijańskiego błogosławionego Carla Acutisa, spraw, abyśmy zawsze dążyli do szukania jedyne go celu naszego życia, którym jest nasz Pan Jezus Chrystus. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W: Amen.

Pieśń: „Bóg jest miłością. Miejcie odwagę żyć dla miłości”

Modlitwy za wstawiennictwem bł. Carla Acutisa

K: Ojcze, Ty, który dałeś nam żarliwe świadectwo młodego błogosławionego, Carla Acutisa, który z Eucharystii uczynił centrum swojego życia i siłę swojego codziennego zaangażowania, żeby inni pokochali Ciebie ponad wszystko, proszę za jego wstawiennictwem – umocnij moją wiarę, ożywiaj moją nadzieję, odnawiaj moje miłosierdzie na obraz młodego Carla, który, wzrastając w tych cnotach, żyje teraz w Twojej bliskości. Zechciej dać mi łaskę, której tak bardzo potrzebuję... Ufam Tobie, Ojcze, i Twojemu umiłowanemu Synowi, Jezusowi, Dziewicy Maryi, naszej najlepszej Matce, ufam w orędownictwo Twojego sługi Carla Acutisa.

W: Amen.

Ojcze nasz

Zdrowaś Maryjo

Chwała Ojcu

Albo

K: Boże, nasz Ojcze, dzięki Ci składamy za to, że dałeś nam Carla, który dla młodych jest wzorem życia, a dla każdego – wezwaniem do miłowania. Ty, czyniąc z Eucharystii „autostradę do nieba”, pozwoliłeś mu kochać Twojego Syna. Ty dałeś mu Maryję, Matkę najukochańszą, i przez Różaniec pozwoliłeś wyśpiewywać Jej czułość. Przyjmij jego modlitwę za nas. Spójrz przede wszystkim na ubogich, których miłował i wspomagał [ofiaruj mi również, za jego wstawiennictwem, łaskę, o którą Cię proszę...]. Wprowadzając Carla do grona świętych Kościoła, daj nam pełnię radości; niech jego uśmiech będzie także dla nas światłem na chwałę Twojego Imienia.

W: Amen.

Ojcze nasz

Zdrowaś Maryjo

Chwała Ojcu

Albo

Modlitwa o uproszenie łask za przyczyną błogosławionego

Carla Acutisa (za zgodą abp. Józefa Górczyńskiego, Metropolity Warmińskiego, Olsztyn, 15.11.2021 r.).

K: Boże, dobry Ojcze, dziękuję Tobie za błogosławionego Carla Acutisa, który w Eucharystii odnalazł źródło prawdziwego szczęścia i pewną drogę ku Niebu. Umacniaj moją wiarę w Twoją troskliwą obecność, ożywiaj pragnienie, bym zawsze był blisko Ciebie i uczynić moje serce wrażliwym na osoby odrzucone i ubogie. Przez wstawiennictwo błogosławionego Karola pokornie proszę, udziel mi łaski ..., której tak bardzo potrzebuję. Bądź uwielbiony, Boże Ojcze, przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, w Duchu Świętym.

W: Amen.

Ojcze nasz

Zdrowaś Maryjo

Chwała Ojcu

Pieśń: „Gdy schodzimy się, niech Święty Duch w nas działa”

K: „Autentyczna ewangelizacja zawsze rodzi się z modlitwy i jest przez nią wspierana: musimy najpierw rozmawiać z Bogiem, abyśmy mogli mówić o Bogu. I w modlitwie zawierajmy Panu osoby, do których jesteśmy posłani, prosząc Go, aby dotknął ich serca” (Benedykt XVI).

Chłopak: Módlmy się za młodych, za tych, co mają życie przed sobą:
niech ich serca będą otwarte,
niech zawsze będą gotowi wyjść naprzeciw przyszłości,
niech mają odwagę żyć wśród pytań i niepewności.
Wspomagaj ich, Panie, aby sprostali rozczarowaniom,
aby umieli godzić się ze sobą,
nie tracąc nadziei i odwagi.

Chwila modlitwy w ciszy

Dziewczyna: Módlmy się za wszystkich młodych ludzi,
aby byli dobrzy i pełni szacunku dla swych rodziców,
aby szanowali przeszłość
i nie gardzili starszymi.
Ale przede wszystkim: niech będą wierni swoim przyjaciołom,
bezinteresowni w miłości.

Chwila modlitwy w ciszy

Chłopak: Módlmy się,
aby ich nie pochłonęło to, co tanie i płytkie,
aby nie marnowali i nie niszczyli życia innych,
lecz byli gotowi czynić ten świat bardziej ludzkim,
godniejszym mieszkaniem człowieka
– o to prosimy dla nich, Panie, Boże nasz (*z modlitwy studentów holenderskich*)

Chwila modlitwy w ciszy

Pieśń: „Będę śpiewał Tobie”

Dziewczyna: Daj mi udźwignąć, Boże, bogactwo mojej młodości, daj, by moja młodość nikogo nie raniła, przed nikim się nie zamykała, lecz wyzwalając się, była ufna. By piękniała marzeniami i czynami, by nie była smętna i zgorzkniała, ale twórcza i wyzwalająca wiarę w człowieka.

Daj mi, Boże,
by rozum mój służył tylko prawdzie,
by serce moje zdolne było do miłości wiernej i odpowiedzialnej,
by woła moja kierowała mnie ku dobru,
by moje namiętności nie stały się kratą więzienną,
by moje oczy nie zaśmiecały mi umysłu,
by moje ręce umiały również dawać,
by potężna energia mojej młodości nie zniszczyła mnie samego,
bym pożądań nie mylił z miłością,
bym egoizmu nie nazywał godnością,
bym chciwości nie uznawał za roztropność,
bym nie stawał się pustynią lub wygasłym paleniskiem.
Daj mi się Tobą zachwycić,
pozwól mi Ciebie naśladować,
strzeż mnie i prowadź w drodze za Tobą.

Chłopak: O Panie, uczyn nas narzędziami Twego pokoju,
abyśmy siali miłość tam, gdzie panuje nienawiść;
wybaczenie tam, gdzie panuje krzywda;
jedność tam, gdzie panuje zwątpienie;
nadzieję tam, gdzie panuje rozpacz;
światło tam, gdzie panuje mrok;
radość tam, gdzie panuje smutek.
Spraw, abyśmy mogli nie tyle szukać zrozumienia,
co innych rozumieć;
nie tyle szukać miłości, co kochać;
albowiem dając – otrzymujemy,
wybacząc – zyskujemy przebaczenie,
a umierając – rodzimy się do wiecznego życia (św. Franciszek z Asyżu).

Pieśń: „Nie bój się, wypłyn na głębie”

K: Jako wspólnota uczniów Chrystusa, zgromadzona w Jego Imię, módlmy się teraz modlitwą, której nauczył nas Jezus.

Ojcze nasz

Modlitwa końcowa

K: Módlmy się. Boże, który jesteś źródłem prawdziwego szczęścia, prosimy Cię za przyczyną błogosławionego Carla Acutisa, wysłuchaj nasze prośby, jakie zanieśliśmy do Ciebie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Błogosławieństwo

Komentarz

K: Bóg umacnia nas Słowem, Bóg umacnia nas świadkami wiary, świętymi i błogosławionymi w Kościele, a jednocześnie zaprasza nas do ich grona. Zachęca, byśmy i my nieustannie nawracali się, zmieniali sposób myślenia na bardziej ewangeliczny i nasze życie uczynili prawdziwą Ewangelią. Z Bożym błogosławieństwem wracamy do naszej codzienności odmienieni, pociągnięci przykładem bł. Carla Acutisa i gotowi, by świadczyć tam o Bogu.

K: Pan z wami.

W: I z duchem Twoim.

K: Pochylcie głowy na błogosławieństwo.

K: Bóg Ojciec, który was zgromadził w dniu błogosławionego Carla Acutisa, † niech was otoczy swoją opieką * i zachowa was w pokoju.

W: Amen.

K: Jezus Chrystus, który ukazał w błogosławionym Carlo Acutisie moc swojej łaski, * niech was uczyni wiernymi świadkami Ewangelii.

W: Amen.

K: Duch Święty, który prowadził wybranych do niebieskiej ojczyzny, * niech was obdarzy swoimi darami.

W: Amen.

K: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, † i Duch Święty.

W: Amen.

K: Błogosławmy Panu.

W: Bogu niech będą dzięki.

Pieśń: Hymn ŚDM Lizbona 2023: „Powietrze już gra” (w wersji polskiej).

Nabożeństwo dziękczynne za grupy liturgiczno-formacyjne w parafii

Ks. Andrzej Nackowski

Sosnowiec

Do udziału w nabożeństwie zapraszamy całą wspólnotę parafialną, szczególnie członków wspólnot, ruchów i stowarzyszeń działających na terenie parafii. Nabożeństwo można połączyć ze świętem wspólnot, podczas którego po nabożeństwie, parafianie będą się mogli zintegrować oraz zapoznać z charyzmatem i działalnością grup funkcjonujących w parafii.

Pieśń na rozpoczęcie: „Zjednoczeni w Duchu”

Podczas pieśni kapłan z procesją liturgiczną (krzyż, świece, ewangeliarz) udaje się do miejsca przewodniczenia.

Kapłan (K): W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wierni (W): Amen.

K: Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

K: Bracia, Bóg tych, których od wieków poznał, tych też przeznaczył, aby się stali na wzór obrazu Jego Syna, aby On był pierworodny między wielu braćmi. Tych zaś, których przeznaczył, tych też powołał, a których powołał, tych też usprawiedliwił. Wśród nich jesteśmy i my, którzy pragniemy iść ku dojrzałości życia chrześcijańskiego i tworzyć żywy Kościół, który jest wspólnotą wspólnot. Trwajmy dziś w dziękczynieniu za to, że Bóg postawił nas we wspólnocie Kościoła i obdarza nas bogactwem posług i charyzmatów.

1. ant. Rodzice odnaleźli Jezusa w świątyni, * gdzie siedział między nauczycielami, / przysłuchiwał się im i zadawał pytania.

Psalm 15

Człowiek sprawiedliwy

Przystąpiście do góry Syjon, do miasta Boga żyjącego (Hbr 12,22)

Kto będzie przebywał w Twym przybytku, Panie, *

kto zamieszka na Twej górze świętej?

Ten, kto postępuje nienagannie, †

działa sprawiedliwie *

i mówi prawdę w swoim sercu;

Kto swym językiem oszczerstw nie głosi, †

kto nie czyni bliźniemu nic złego *

i nie ubliża swoim sąsiadom;

Kto za godnego wzgardy uważa złoczyńcę, *

ale szanuje tego, który oddaje cześć Bogu;

Kto dotrzyma przysięgi niekorzystnej dla siebie, †

kto nie daje swych pieniędzy na lichwę *

i nie da się przekupić przeciw niewinnemu.

Kto tak postępuje, *

nigdy się nie zachwieje.

Chwała Ojcu i Synowi, *

i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *

i na wieki wieków. Amen.

1. ant. Rodzice odnaleźli Jezusa w świątyni, / gdzie siedział między nauczycielami, / przysłuchiwał się im i zadawał pytania.

Chwila modlitwy w ciszy

K: Prośmy dobrego Boga w intencji nas tu obecnych i wszystkich członków naszych wspólnot parafialnych. Będziemy powtarzać: Prosimy Cię, Panie.

W: Prosimy Cię, Panie.

– o umiłowanie Kościoła Świętego.

W: Prosimy Cię, Panie.

– by nasze wspólnoty były miejscem zgody.

W: Prosimy Cię, Panie.

– byśmy nie czuli się lepsi od innych.

W: Prosimy Cię, Panie.

– by nasze usta głosiły prawdę.

W: Prosimy Cię, Panie.

– o uczciwość we wzajemnych relacjach.

W: prosimy Cię, Panie.

– byśmy potrafili zawsze budować, a nie dzielić

W: Prosimy Cię, Panie.

W modlitwie spontanicznej uczestnicy nabożeństwa mogą dodać własne intencje.

2. ant. Matka Jezusa rzekła do Niego: * Synu, czemuś nam to uczynił?
/ Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie.

Psalm 112

Szczęście bogobojnego

*Postępujcie jak dzieci światłości. Owocem bowiem światłości jest
wszelka prawość, sprawiedliwość i prawda (Ef 5,8-9)*

Błogosławiony człowiek, który służy Panu *

i wielką radość znajduje w Jego przykazaniach.

Potomstwo jego będzie potężne na ziemi, *

dostąpi błogosławieństwa pokolenie prawych.

Dobrobyt i bogactwo będą w jego domu, *

a jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze.

On wschodzi w ciemnościach jak światło dla prawych, *

łagodny, miłosierny i sprawiedliwy.

Dobrze się wie dzie człowiekowi, który z litości pożycza *

i swoimi sprawami zarządza uczciwie.

Sprawiedliwy nigdy się nie zachwieje *

i pozostanie w wiecznej pamięci.

Nie przelęknie się złej nowiny, *

jego mocne serce zaufało Panu.

Jego wierne serce lękać się nie będzie *

i spojrzy z wysoka na swych przeciwników.

Rozdaje i obdarza ubogich, †

jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze, *

wywyższona z chwałą będzie jego potęgą.

Widzi to grzesznik i złość go ogarnia, †

zębami zgrzyta i marnieje. *

Wniwecz się obróci pragnienie grzeszników.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

2. ant. Matka Jezusa rzekła do Niego: / Synu, czemuś nam to uczynił?
/ Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie.

Chwila modlitwy w ciszy

K: Dziękujemy dobremu Bogu za to, że nas obdarzył bogactwem darów i charyzmatów, które pozwalają nam służyć Jemu samemu w naszych wspólnotach. Będziemy powtarzać: Dziękujemy Ci, Panie.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

– za to, że czynisz nas szczęśliwymi w Kościele.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

– za to, że dajesz nam miejsce służby.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

– za Twoją opiekę nad nami.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

– za to, że możemy poznawać Ciebie w liturgii.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

– za to, że dałeś nam braci i siostry, towarzyszy we wspólnej drodze.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

– za to, że obdarzasz naszą parafię ludźmi gotowymi służyć Tobie i odpowiadać na Twoje wezwanie.

W: Dziękujemy Ci, Panie.

W modlitwie spontanicznej uczestnicy nabożeństwa mogą dodać własne intencje

3. ant. Poszedł Jezus z Rodzicami swoimi * i wrócił do Nazaretu, / i był im posłuszny.

Pieśń (Ap 15,3-4)

Hymn uwielbienia

Wielkie i godne podziwu są Twoje dzieła, *
Panie, Boże wszechwładny.

Sprawiedliwe i wierne są drogi Twoje, *
Królu narodów.

Któż by się nie bał, Panie, †
i nie uczcił Twojego imienia? *

Bo tylko Tyś jest święty.

Przyjdą wszystkie narody †
i padną na twarz przed Tobą, *
gdyż ujawniły się Twoje słuszne wyroki.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

3. ant. Poszedł Jezus z Rodzicami swoimi / i wrócił do Nazaretu, / i był im posłuszny.

Chwila modlitwy w ciszy

K: Uwielbijmy teraz wspólnie dobrego Boga. Będziemy powtarzać:
Uwielbiamy Cię, Panie.

W: Uwielbiamy Cię, Panie.

– Ty jesteś godzien podziwu.

W: Uwielbiamy Cię, Panie.

– Ty nas prowadzisz swoimi drogami.

W: Uwielbiamy Cię, Panie.

– Ty przygotowałeś dla nas wspaniałe dzieła.

W: Uwielbiamy Cię, Panie.

– Ty jesteś sprawiedliwym i hojnym Dawcą.

W: Uwielbiamy Cię, Panie.

– Ty obdarzasz Kościół bogactwem darów i charyzmatów.

W: Uwielbiamy Cię, Panie.

W modlitwie spontanicznej uczestnicy nabożeństwa mogą dodać własne intencje.

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza (Łk 2,41-51)

Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jeruzalem na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został młody Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego Rodzice. Przypuszczając, że jest wśród pątników, uszli

dzień drogi i szukali Go między krewnymi i znajomymi. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jeruzalem, szukając Go.

Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: „Synu, czemu nam to uczyniłeś? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie”. Lecz On im odpowiedział: „Czemu Mnie szukaliście? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział.

Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany.

Oto słowo Pańskie.

Homilia

Kapłan wyjaśnia znaczenie odczytanego Słowa Bożego. Warto zwrócić szczególną uwagę na to, co znaczy być w sprawach Ojca w kontekście przynależności do ruchów i wspólnot parafialnych.

Modlitwa powszechna

K: Pełni radości prosimy, abyśmy mogli przebywać dalszą czekającą nas drogę, aż do jeszcze pełniejszego uczestnictwa w życiu Chrystusa i Jego Kościoła.

Lektor (L): Błagajmy Boga, aby życie Kościoła stale było ożywiane przez ruchy odnowy. Ciebie prosimy ...

W: Wysłuchaj nas, Panie.

L: Błagajmy Boga, aby posługa Ojca Świętego prowadziła wszystkich do poznania i przyjęcia Jezusa jako Pana i Zbawiciela. Ciebie prosimy ...

W: Wysłuchaj nas, Panie.

L: Błagajmy Boga, aby członkowie ruchów i wspólnot doznawali na swojej drodze szczerzej i nieustannej pomocy. Ciebie prosimy ...

W: Wysłuchaj nas, Panie.

L: Błagajmy Boga, aby wszyscy w naszych wspólnotach znajdowali zawsze przykład jedności serc i miłości obfitującej w dobre uczynki. Ciebie prosimy ...

W: Wysłuchaj nas, Panie.

L: Błagajmy Boga, aby nasze serca coraz bardziej były otwarte na potrzeby ludzi. Ciebie prosimy ...

W: Wysłuchaj nas, Panie.

K: Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, Ojciec całego świata, Ty stworzyłeś człowieka na swój obraz. Przyjmij z miłością tych, którzy odpowiedzieli na Twoje wezwanie, i spraw, aby usłyszawszy słowo Chrystusa, odnowieni Jego mocą, dzięki Twojej łasce w pełni się upodobnili do Niego. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W: Amen.

Błogosławieństwo i rozesłanie

K: Pan z wami.

W: I z Duchem Twoim.

K: Bóg, który powołał was z ciemności do swego wspaniałego światła, niechaj wzbogaci was swoim błogosławieństwem i umocni wasze serca w wierze, nadziei i miłości.

W: Amen.

K: A ponieważ z ufnością idziecie za Chrystusem, który ukazał się ludzkości jako światłość jaśniejąca w ciemnościach, niech uczyni i was światłością dla waszych braci.

W: Amen.

K: Abyście po ukończeniu pielgrzymki na ziemi doszli do Chrystusa, naszego Pana, Światłości ze Światłości.

W: Amen.

K: Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

W: Amen.

K: Idźcie w pokoju Chrystusa.

W: Bogu niech będą dzięki.

Pieśń na zakończenie: „Idźcie na cały świat”

W miłości służmy bliźniemu

Nabożeństwo dziękczynno-błagalne w intencji parafialnego zespołu Caritas

Ks. Łukasz Stawarz

Katowice

Nabożeństwo odbywa się przy wystawionym Najświętszym Sakramencie. Można dodatkowo ubogacić nabożeństwo umieszczeniem w widocznym miejscu, np. pod ołtarzem, kosza z pokrojonym chlebem – symbolem dobra i udzielanej pomocy, który zostanie rozdzielony wśród wiernych po zakończeniu nabożeństwa.

Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu:

„Bądźże pozdrowiona”

Wprowadzenie

Kapłan (K): Panie Jezu, ukryty w Najświętszym Sakramencie, ukryty w chlebie, pokarmie ludzkich dusz. Gromadzimy się przed Twoim ołtarzem jako wspólnota powołana do miłości. Adorując Cię, chcemy na nowo rozpoznawać nasze powołanie i odczytywać zadania, do których nas wzywasz. Potrzebujemy łaski, która umocni naszą wiarę w chwilach zwątpienia. Wołamy o to, upadając na kolana przed Twoim świętym obliczem. Jako wspólnota Kościoła, zostaliśmy stworzeni do miłości. A tak często nie wiemy, jak kochać. Ty jesteś Miłością najdoskonalszą, najlepszą, wzorową, miłością, która jako jedyna jest w stanie udoskonalać naszą ludzką, marną miłość, miłość, którą chcemy nieść bliźniemu, realizując misję *Caritas*.

Jesteśmy wspólnotą Twoich uczniów i w duchu Twojej Ewangelii chcemy nieść bliźnim pocieszenie, umocnienie i nadzieję. Dzieląc swoją obecność z potrzebującymi, reagujemy miłosierdziem tam, gdzie dzieje się krzywda. Daj nam moc i odwagę, by przewyciężyć egoizm, by złamać lęk, by bez strachu nieść pomoc i miłość. Kształtuj nasze serca swoją miłoś-

cia, aby nie pojawiła się w nich obojętność na drugiego, „albowiem kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi” (1 J 4,20).

Pieśń: „Przykazanie nowe daję Wam”

1. Część dziękczynna:

K: Wpatrując się w Twoje przenajświętsze oblicze, czujemy, że nasze serca wypełnione są wdzięcznością za ogrom łask i darów, które na nas zsyłasz. Pragniemy podziękować Ci za wszystkie dary nam udzielone, za łaski na nas zesłane. Często nie dostrzegamy ogromu Twojego dobra i nie wyrażamy wdzięczności, dlatego teraz pragniemy wołać do Ciebie: Dziękujemy Ci, miłosierny Jezu!

Wierni (W): Dziękujemy Ci, miłosierny Jezu!

K: Ty powołałeś nas do istnienia, sprawiasz, że żyjemy, poruszamy się i jesteśmy. Dzięki Twojej dobroci możemy nieść naszą pomoc tam, gdzie jest potrzebna. Wdzięczni za dar życia wołamy:

W: Dziękujemy Ci, miłosierny Jezu!

K: Ty zostawiłeś nam misję, abyśmy kochali naszych bliźnich. Dajesz nam zdolności do rozpoznawania ich potrzeb i reagowania na nie. Wdzięczni za dzieło *Caritas* wołamy:

W: Dziękujemy Ci, miłosierny Jezu!

K: Ty stawiasz na naszej drodze osoby, które uczą nas pokory. Obserwując ludzkie cierpienie, kształtujemy naszą wrażliwość, miłość i troskę o bliźniego. Wdzięczni za umiejętność zauważania potrzeb innych wołamy:

W: Dziękujemy Ci, miłosierny Jezu!

K: Ty dajesz nam umiejętności, którymi możemy dzielić się z innymi. Dzięki nim możemy czynić dobro na wiele różnych sposobów i odkrywać nowe narzędzia do pomnażania miłości. Wdzięczni za nasze talenty wołamy:

W: Dziękujemy Ci, miłosierny Jezu!

K: Ty nieustannie masz o nas staranie. Pokazujesz nam, że nie ma takich murów, których z Twoją pomocą nie da się przebić. W chwilach ciężkich i trudnych stawiasz na naszej drodze życzliwych ludzi. Wdzięczni za bliźnich, którzy nam towarzyszą, wołamy:

W: Dziękujemy Ci, miłosierny Jezu!

K: Ty błogosławisz naszej codzienności. Umacniasz nas w nauce i pracy. Darzysz nas zdrowiem i siłami. Udzielasz nam tak wielu swoich łask. Wdzięczni za wszystkie Twoje dary, których nie potrafimy wyliczyć, wołamy:

W: Dziękujemy Ci, miłosierny Jezu!

K: Módlmy się. Wszechmogący Boże, Ojczy miłosierdzia, który obdarzasz nas niezliczoną łaską i dobrem, składamy Tobie nasze dziękczynienie i błagamy, abyś nieustannie obdarzał nas swoją łaską i pozwolił dostąpić chwały Twojego Królestwa. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Pieśń: „Cóż Ci, Jezu, damy”

2. Część błagalna

K: Każdy dzień przepęlnia wiele spraw i trudności, z którymi musimy się mierzyć. Bez obfitości Twoich łask nie jesteśmy w stanie sami unieść krzyża codzienności, dlatego z dziecięcą ufnością wołamy: Prosimy Cię, miłosierny Jezu!

W: Prosimy Cię, miłosierny Jezu!

K: Zachowaj świat i narody od wojen, nienawiści, aktów terroru, katastrof, klęsk żywiołowych i wszelkiego zła. Miejsca ogarnięte wojną wypełnij nadzieją pokoju, w serca oprawców wlej skruchę i prawdziwy żal, aby na całym świecie zapanowała zgoda i pokój.

W: Prosimy Cię, miłosierny Jezu!

K: Umacniaj chorych i cierpiących w niesieniu krzyża choroby. Daj im łaskę ulgi w cierpieniu i siły do mężnego przyjmowania bólu. Wspieraj tych, którzy opiekują się chorymi – lekarzy, pielęgniarki, rodziny i wolontariuszy. Otwórz ich oczy i serca, aby potrafili dostrzec Twoje święte oblicze w twarzy przepęlnionej bólem.

W: Prosimy Cię, miłosierny Jezu!

K: Wspieraj mierzących się z życiowymi trudnościami – ubogich, bezdomnych, samotnych. Wlej w ich serca umiejętność przyjmowania ludzkiej życzliwości oraz troski i stawiaj na ich drodze mądrych ludzi, którzy umiejętnie wyciągną do nich pomocną dłoń.

W: Prosimy Cię, miłosierny Jezu!

K: Obdarzaj swoją łaską wszystkich, którzy służą bliźnim, w szczególności członków parafialnego zespołu *Caritas*. Oczyszcz ich umysły z egoi-

zmu i odczuwania poczucia wyższości nad słabszymi. Niech Twój Duch rodzi w nich owoce swojego działania: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie (zob. Ga 5,22-23), aby przepełnieni tymi cechami z pokorą i oddaniem służyli innym.

W: Prosimy Cię, miłosierny Jezu!

K: Uwrażliwiał serca wszystkich ludzi na ludzką krzywdę, aby nie przechodzili obojętnie wobec bliźniego w potrzebie. Dotykaj serc obojętnych, aby poczuli potrzebę niesienia pomocy.

W: Prosimy Cię, miłosierny Jezu!

K: Módlmy się. Boże, Twoja łaska jest niewyczerpana, a Twoje miłosierdzie nie ma granic, wysłuchaj pokornych prośb, jakie Twoje wierni słudzy, pełni wiary i nadziei, do Ciebie kierują. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W: Amen.

Pieśń: „Pod Twą obronę”

3. Modlitwa końcowa i błogosławieństwo

K: Jezu, ukryty w Najświętszym Sakramencie, oddajemy Ci nasze życie i naszą codzienność. Wszystkie radości i cierpienia, obawy i nadzieje. Wszystko, co wypełnia dziś nasze serca. Naszą posługę i bezinteresowną pracę. Nasze oddanie bliźniemu i spracowane ręce. Wszystko, co nas cieszy, i wszystko, co nas boli. Przepełniaj swoją obecnością naszą rzeczywistość. Niech łaski, które wypływają z Twojego miłosiernego oblicza, rozleją się na tych, którzy ich potrzebują. Wypełnij nasze serca pokorą, abyśmy potrafili przyjmować trudności, których nie rozumiemy. Daj nam światły umysł, który pozwoli nam mądrze pomagać naszym bliźnim, towarzyszyć im i nie wyrządzać krzywd. Buduj naszymi rękami Twoje Królestwo w doczesności. Ty powiedziałeś „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40), dlatego umacniaj nas do czynienia bliźnim jedynie dobra. W cichej modlitwie oddajemy się Tobie.

Chwila ciszy. Następnie można odmówić Koronkę do Miłosierdzia Bożego.

Pieśń na błogosławieństwo: „Przed tak wielkim Sakramentem”

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

Pieśń po błogostawieństwie: „Wielbię Ciebie”

Po końcowym błogostawieństwie i schowaniu Najświętszego Sakramentu kapłan bierze kosz z chlebem i zwraca się do wiernych:

K: Święty Brat Albert Chmielowski mówił, że mamy być „dobrzy jak chleb”. Dziękuję, że pomagacie bliźnim w naszej parafii, rozdając dobro jak chleb. Bądźmy wdzięczni za charyzmat pomagania. Za to, że Duch Święty uzdalnia nas do bezinteresownej miłości, że roznieca w nas ogień miłości dążącej do doskonałości, że *Caritas* staje się naszym udziałem w codzienności. Częstując się ułomkiem świeżego chleba, jeszcze bardziej stajemy się wspólnotą. Tak jak Chrystus połamał dla nas chleb, który stał się jego Ciałem. Tak jak Apostołowie spotykali się na łamaniu chleba, tak i my umacniamy siebie wzajemnie udziałem w uczcie Eucharystycznej. I kochajmy. Bo „Jeżeli miłujemy się wzajemnie, Bóg w nas mieszka, a miłość ku niemu jest w nas doskonała” (J 4,12). Amen. Szczęść Boże.

Jeśli wspólnota jest mniejsza, może zgromadzić się przy ołtarzu i podzielić się chlebem. Jeśli uczestników nabożeństwa jest wielu, chleb można rozdać np. wychodzącym z kościoła. Po zakończeniu nabożeństwa polecamy zorganizowanie spotkania przy wspólnym stole – agapy.

